

JÓNASZ Józefów

NR 6 (52) CZERWIEC 2015 ■ MIESIĘCZNIK PARAFII MATKI BOŻEJ CZĘSTOCHOWSKIEJ

Uroczystość Bożego Ciała 18

A CO W WAKACJE W JÓZEFOWIE? ■ 4

NIEZWYKŁE REKOLEKCJE – OJCIEC BASHOBORA W FALENICY ■ 10

RYCERZ CHRYSYSTUSA

– św. Władysław, król Węgier

Władysław urodził się ok. roku 1040 w Krakowie, gdzie jego ojciec król Węgier Béla I przebywający na wygnaniu poślubił Rychezę, córkę władcy Polski Mieszka II. Młodość swoją św. Władysław spędził w Polsce. W roku 1056 Béla I wrócił na tron Węgier, a jego syn Władysław, będąc już młodzieńcem, zasłynął jako odważny, znakomity wódz likwidujący pogańskie powstanie.

Po śmierci ojca na skutek zabiegów polityki niemieckiej tron przypadł stryjecznemu bratu świętego, Salomonowi, któremu Władysław się podporządkował. Walcząc u boku Salomona wykazał się męstwem w bitwie z Pieczyngami pod Dobok. Wkrótce jednak sława, jaka zaczęła otaczać królewicza, wzbudziła zawiść Salomona. Doprowadziło to do wojny domowej, która dzięki pomocy króla polskiego zakończyła się zwycięstwem Władysława. Na tronie Węgier zasiadł brat Władysława, Geza. Nie panował on jednak długo. Zmarł po trzech latach, a jego miejsce zajął Władysław, któremu koronę nałożył w Białogrodzie arcybiskup Estergom, Nehemiasz.

Sława niezwycięzonego wodza, pobożnego katolika, sprawiedliwego władcy rozniosła się wnet po całej Europie. Św. Władysław powiększał ziemie swego królestwa, dbając jednocześnie bardzo o rozwój wiary w swoim kraju. Budował kościoły, klasztory, nowe miasta, zakładał biskupstwa. Za jego rządów za zgodą papieża Grzegorza VII zostali wyniesieni do chwały ołtarzy jako święci: św. Stefan król; św. Emeryk, jego syn św. Gerard, biskup Csanad, św. Andrzej Żurawek (Świerad) i jego towarzysz, św. Benedykt. Swoich jeńców Władysław starał się nawracać na Świętą Wiarę Katolicką. Przykładem tego jest ostatni najazd Kumanów w 1091 r. Wszyscy wzięci do niewoli poganie przyjęli chrzest święty i zostali osiedleni na ziemiach królewskich między Cisą a Zagy, stając się wiernymi chrześcijanami i poddanymi.

W 1095 r. odbył się synod w Clermont, gdzie papież ogłosił pierwszą krucjatę przeciw muzułmanom dla uwolnienia z ich rąk Ziemi Świętej. Rycerstwo całej Europy szykowało się do pierwszej wyprawy krzyżowej, wodzem jednogłośnie obrano władcę Królestwa Węgier. Niestety Władysław nie stawiał się na wezwanie papieża, ponieważ dnia 29 lipca 1095 r. Bóg powołał do siebie tego wiernego rycerza. Krzyżowcy utracili wodza, poddani sprawiedliwego pana. Żal po jego odejściu był tak wielki, że przez trzy lata wstrzymano się na Węgrzech od tańców i muzyki.

Po wielu cudach, jakie nastąpiły przy grobie króla Władysława, papież Celestyn III nakazał przeprowadzić proces kanonizacyjny. Wyniesienie na ołtarze nastąpiło 2 lutego 1192 r. W dzień ten kronikarze zanotowali cud, jaki zdarzył się podczas nabożeństwa. Nad katedrą ujrzano przepiękną, promieniującą gwiazdę, która świeciła przez dwie godziny.

Grób św. Władysława przetrwał różne zawieruchy wojenne do 1556 r. W roku tym protestanci żołdacy sprofanowali sarkofag króla. Dzieła zniszczenia dokończyli barbarzyńscy wyznawcy Allacha. Z grobu niestety nie pozostał do dnia dzisiejszego żaden ślad. Mimo to pamięć św. Władysława przetrwała, szczególnie na terenie Węgier i Polski. W naszym kraju aż 91 miejscowości wzięło nazwę od imienia tego świętego. Winien on być nam współczesnym przykładem nieugiętego wojownika, obrońcy naszej Świętej Wiary, jako człowiek modlitwy i miecza. Szczególnie nam, Polakom, gdyż płynęła w nim również krew polska. Gall Anonim z dumą pisał: „Pod względem obyczajów i sposobu życia stał się niejako Polakiem.” Kościół wspomina świętego króla Władysława 30 czerwca.

Święty Władysławie, rycerzu Jezusa Chrystusa, módl się za nami!

Czerwcowy numer „Naszego Józefowa” ukazuje się na początku wakacji dlatego informujemy o tym co oferuje nasza parafia w tym okresie. Poza praktycznymi informacjami o działaniu świetlicy i wakacyjnych wyjazdach publikujemy także rozmowę z księdzem Tomaszem, który radzi, jak dobrze przeżyć czas odpoczynku nie zapominając o Bogu.

W bieżącym numerze relacjonujemy rekolekcje z o. Johnem Bashoborą, które odbyły się w sąsiedniej parafii w Falenicy. Zachęcamy także do udziału w lipcowych rekolekcjach na Stadionie Narodowym, które także poprowadzi ojciec John.

W trakcie wakacji mogą się też przydać informacje o nowych przepisach dotyczących ruchu drogowego.

Myślę, że zapoznanie się z artykułem dotyczącym zmian prawnych pozwoli nam uniknąć przykrych niespodzianek podczas wakacyjnych podróży.

Jak zawsze staramy się relacjonować życie Kościoła powszechnego. Tym razem relacjonujemy pielgrzymkę papież Franciszka do Bośni i Hercegowiny.

W imieniu redakcji życzę Państwu udanego wypoczynku wakacyjnego!

■ SZYMON RUMAN

Spis treści

Spis czytań mszalnych na lipiec	3
Kalendarium duszpasterskie	4
A co w wakacje w Józefowie?	4
Spis czytań mszalnych na sierpień	5
Wakacje z Panem Bogiem	6
Oddaję krew w Józefowie	7
Uroczystość Bożego Ciała	8
Koncert charytatywny	9
Zaproszenie na rekolekcje	9
Niezwykłe rekolekcje – ojciec Bashobora w Falenicy	10
Jezus na Stadionie 2015	11
Papież w Sarajewie	12
Setna rocznica urodzin księdza Jana Twardowskiego	13
Dużo szumu – zmian niewiele	14
Jak zażywać leki?	15
Dresiarze ewangelizatorzy	16
Kronika Parafii	17
DLA DZIECI	18

1 VII	ŚRODA. DZIEŃ POWSZEDNI ALBO WSPOMNIENIE ŚW. OTTONA, BISKUPA. Rdz 21, 5. 8-20; Ps 34 (33), 7-8. 10-11. 12-13 (R.: por. 7a); Am 5, 14; Mt 8, 28-34;
2 VII	CZWARTEK. DZIEŃ POWSZEDNI. Rdz 22, 1-19; Ps 116A (114), 1-2. 3-4. 5-6. 8-9 (R.: por. 9); 2 Kor 5, 19; Mt 9, 1-8;
3 VII	PIĄTEK. ŚWIĘTO ŚW. TOMASZA APOSTOŁA. Ef 2, 1 19-22; Ps 117 (116), 1-2 (R.: por. Mk 16, 15); J 20, 29; J 20, 24-29;
4 VII	SOBOTA. DZIEŃ POWSZEDNI ALBO WSPOMNIENIE ŚW. ELŻBIETY PORTUGALSKIEJ. Rdz 27, 1-5. 15-29; Ps 135 (134), 1-2. 3-4. 5-6 (R.: por. 3); Jk 1, 18; Mt 9, 14-17;
5 VII	CZTERNASTA NIEDZIELA ZWYKŁA. Ez 2, 2-5; Ps 123 (122), 1-2a. 2bcd. 3-4 (R.: por. 1); 2 Kor 12, 7-10; Łk 4, 18; Mk 6, 1-6; PONIEDZIAŁEK. WSPOMNIENIE BL. MARII TERESY LEDÓCHOWSKIEJ, DZIEWICY. Czytania z dnia: Rdz 28, 10-22a; Ps 91 (90), 1-2. 3-4. 14-15ab (R.: por. 2b); Por. 2 Tm 1, 10b; Mt 9, 18-26; albo czytania ze wspomnienia: Iz 58, 6, 10; Ps 98 (97), 1. 2-3ab. 3cd-4. 5-6 (R.: por. 2); J 3, 16; J 4, 34-38;
7 VII	WTÓREK. DZIEŃ POWSZEDNI. Rdz 32, 23-33; Ps 17 (16), 1. 2-3. 6-7. 8 i 15 (R.: por. 15a); Mt 4, 23; Mt 9, 32-37;
8 VII	ŚRODA. WSPOMNIENIE ŚW. JANA Z DUKLI, PREZBITERA. Rdz 41, 55-57; 42, 5-7. 14-15a. 17-24a; Ps 33 (32), 2-3. 10-11. 18-19 (R.: por. 22); Mk 1, 15; Mt 10, 1-7;
9 VII	CZWARTEK. DZIEŃ POWSZEDNI ALBO WSPOMNIENIE ŚWIĘTYCH AUGUSTYNA ZHAO RONG, PREZBITERA, I TOWARZYSZY, MĘCZNIKÓW. Rdz 44, 18-21. 23b-29; 45, 1-5; Ps 105 (104), 16-17. 18-19. 20-21 (R.: por. 5a); Mk 1, 15; Mt 10, 7-15;
10 VII	PIĄTEK. DZIEŃ POWSZEDNI. Rdz 46, 1-7. 28-30; Ps 37(36), 3-4. 18-19. 27-28ab. 39-40 (R.: por. 39a); J 14, 26; Mt 10, 16-23;
11 VII	SOBOTA. ŚWIĘTO ŚW. BENEDYKTA, OPATA, PATRONA EUROPY. Prz 2, 1-9; Ps 34 (33), 2-3. 4 i 6. 9 i 12. 14-15 (R.: por. 2); Dz 4, 32-35; Mt 19, 29; Mt 19, 27-29;
12 VII	PIĘTNASTA NIEDZIELA ZWYKŁA. Am 7, 12-15; Ps 85 (84), 9ab-10. 11-12. 13-14 (R.: por. 8); Ef 1, 3-14; por. Ef 1, 17-18; Mk 6, 7-13; PONIEDZIAŁEK. WSPOMNIENIE ŚWIĘTYCH PUSTELNIKÓW ANDRZEJA ŚWIERADA I BENEDYKTA. Czytania z dnia: Wj 1, 8-14. 22; Ps 124 (123), 1-2. 3-5. 6-8 (R.: por. 8a); Mt 10, 40; Mt 10, 34 – 11, 1; albo czytania ze wspomnienia: Syr 2, 7-11; Ps 1, 1-2. 3. 4 i 6 (R.: por. 1); Mt 6, 33; Mt 6, 1. 5-8;
14 VII	WTÓREK. DZIEŃ POWSZEDNI ALBO WSPOMNIENIE ŚW. KAMILA DE LELLIS, PREZBITERA, ALBO ŚW. HENRYKA, CESARZA. Wj 2, 1-15a; Ps 69 (68), 3. 14. 30-31. 33-34 (R.: por. 33); Ps 95 (94), 8ab; Mt 11, 20-24; ŚRODA. WSPOMNIENIE ŚW. BONAVENTURY, BISKUPA I DOKTORA KOŚCIOŁA. Czytania z dnia: Wj 3, 1-6. 9-12; Ps 103 (102), 1-2. 3-4. 6-7 (R.: por. 8a); Mt 11, 25; Mt 11, 25-27; albo czytania ze wspomnienia: Ef 3, 14-19; Ps 103 (102), 1-2. 3-4. 8-9. 13-14. 17-18 (R.: por. 1a); Mt 23, 9a. 10b; Mt 23, 8-12;
15 VII	CZWARTEK. WSPOMNIENIE NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY Z GÓRY KARMEL. Czytania z dnia: Wj 3, 13-20; Ps 105 (104), 1 i 5. 8-9. 24-25. 26-27 (R.: 8a); Mt 11, 28; Mt 11, 28-30; albo czytania ze wspomnienia: Za 2, 14-17; Łk 1, 46-48. 49-50. 51-53. 54-55; Łk 11, 28; Mt 12, 46-50;
17 VII	PIĄTEK. DZIEŃ POWSZEDNI. Wj 11, 10 – 12, 14; Ps 116B (115), 12-13. 15-16bc. 17-18 (R.: por. 13); J 10, 27; Mt 12, 1-8;
18 VII	SOBOTA. DZIEŃ POWSZEDNI ALBO WSPOMNIENIE ŚW. SZYMONA Z LIPNICY, PREZBITERA. Wj 12, 37-42; Ps 105 (104), 1 i 5. 37-38. 42-43; Mt 11, 29ab; Mt 12, 14-21;
19 VII	SZESNASTA NIEDZIELA ZWYKŁA. Jr 23, 1-6; Ps 23 (22), 1-2a. 2b-3. 4. 5. 6 (R.: por. 1); Ef 2, 13-18; J 10, 27; Mk 6, 30-34; PONIEDZIAŁEK. WSPOMNIENIE BL. CZESŁAWA. Czytania z dnia: Wj 14, 5-9a. 10-18; Wj 15, 1. 2. 3-4. 5-6 (R.: por. 1a); Ps 95 (94), 8ab; Mt 12, 38-42; albo czytania ze wspomnienia: 1 Kor 9, 16-19. 22-23; Ps 96 (95), 1-2. 3 i 7. 8a i 10 (R.: por. 3); Por. Łk 8, 11; Mk 4, 14; Mk 4, 1-10. 13-20 lub Mk 4, 1-9;
21 VII	WTÓREK. DZIEŃ POWSZEDNI ALBO WSPOMNIENIE ŚW. WAWRZYŃCA Z BRINDISI, PREZBITERA I DOKTORA KOŚCIOŁA, ALBO ŚW. APOLINAREGO, BISKUPA I MĘCZENNIKA. Wj 14, 21 – 15, 1; Wj 15, 8-9. 10 i 12. 17 (R.: por. 1a); J 14, 23; Mt 12, 46-50;
22 VII	ŚRODA. WSPOMNIENIE ŚW. MARII MAGDALENY. Pnp 8, 6-7 lub 2 Kor 5, 14-17; Ps 63 (62), 2. 3-4. 5-6. 8-9 (R.: por. 2); por. J 20, 11; J 20, 1. 11-18;
23 VII	CZWARTEK. ŚWIĘTO ŚW. BRYGIDY, ZAKONNICZY I PATRONKI EUROPY. Ga 2, 19-20; Ps 34 (33), 2-3. 4-5. 6-7. 8-9. 10-11 (R.: por. 9a); J 15, 9b. 5b; J 15, 1-8; PIĄTEK. WSPOMNIENIE ŚW. KINGI, DZIEWICY. Czytania z dnia: Wj 19, 17; 20, 1-17; Ps 19(18), 8-9. 10-11 (R.: por. J 6, 68); por. Łk 8, 15; Mt 13, 18-23; albo czytania ze wspomnienia: 1 Kor 7, 25-35; Ps 45(44), 11-12. 14-15. 16-17 (R.: por. Mt 25, 6); Mt 25, 1-13;
25 VII	SOBOTA. ŚWIĘTO ŚW. JAKUBA APOSTOŁA. 2 Kor 4, 7-15; Ps 126 (125), 1-2ab. 2cd-3. 4-5. 6 (R.: por. 5); J 15, 16; Mt 20, 20-28;
26 VII	SIEDMNASTA NIEDZIELA ZWYKŁA. 2 Krl 4, 42-44; Ps 145 (144), 10-11. 15-16. 17-18 (R.: por. 16); Ef 4, 1-6; Łk 7, 16; J 6, 1-15;
27 VII	PNIEDZIAŁEK. DZIEŃ POWSZEDNI. Wj 32, 15-24. 30-34; Ps 106 (105), 19-20. 21-22. 23 (R.: por. 4a); Jk 1 18; Mt 13, 31-35;
28 VII	WTÓREK. DZIEŃ POWSZEDNI ALBO WSPOMNIENIE ŚW. SARBELIUSZA MAKHLUF, PREZBITERA. Wj 33, 7-11; 34, 5-9. 28; Ps 103 (102), 6-7. 8-9. 10-11. 12-13 (R.: por. 8a); por. Mt 13, 37b; Mt 13, 36-43;
29 VII	ŚRODA. WSPOMNIENIE ŚW. MARTY. 1 J 4, 7-16; Ps 34 (33), 2-3. 4-5. 6-7. 8-9. 10-11 (R.: por. 9a); J 8, 12b; J 11, 19-27 lub Łk 10, 38-42;
30 VII	CZWARTEK. DZIEŃ POWSZEDNI ALBO WSPOMNIENIE ŚW. PIOTRA CHRYZOLOGA, BISKUPA I DOKTORA KOŚCIOŁA. Wj 40, 16-21. 34-38; Ps 84 (83), 3-4. 5-6a i 8a. 11 (R.: por. 2); por. Dz 16, 14b; Mt 13, 47-53;
31 VII	PIĄTEK. WSPOMNIENIE ŚW. IGNACEGO Z LOYOLI, PREZBITERA. Czytania z dnia: Kpl 23, 1. 4-11. 15-16. 27. 34b-37; Ps 81 (80), 3-4. 5-6ab. 10-11ab (R.: por. 2a); 1 P 1, 25; Mt 13, 54-58; albo czytania ze wspomnienia: 1 Kor 10, 31 – 11, 1; Ps 34 (33), 2-3. 4-5. 6-7. 8-9. 10-11 (R.: por. 9a); Por. Łk 9, 23; Łk 14, 25-33;

Kalendarium duszpasterskie: czerwiec – sierpień 2015

- Tradycyjnie w naszej parafii 29 czerwca rozpoczniemy **40-godzinne Nabożeństwo** (będzie trwało 3 dni: **29 i 30 czerwca oraz 1 lipca**). Poprowadzi je ks. Wojciech Czarnowski. Nieustanna Adoracja Najświętszego Sakramentu przez całą dzień od godz. 9.00 do 18.00 (rozpocznie się i zakończy Mszami św. o godz. 8.30 i 18.00). O każdej równej godzinie kwadrans adoracji wspólnej – prowadzonej przez kapłana i ponadto całodzienna spowiedź, a o 15.00 Godzina Bożego Miłosierdzia. Zapraszamy serdecznie – to czas szczególnej łaski dla całej parafii.
- Przypominamy, że w miesiącach wakacyjnych (lipiec i sierpień) ulegnie nieco zmianie układ Mszy św. W dni powszednie nie będzie Mszy św. o godz. 6.30, zaś w niedziele nie będzie Mszy św. o godz. 9.30 (w dolnym kościele) i o 13.00. Nie działają również poradnie, a kancelaria parafialna będzie nieczynna w piątki, a w sobotę będzie czynna tylko przed południem.
- 18 lipca, nasza Diecezja będzie gospodarzem drugiej edycji Uwielbienia Jezusa w mocy Ducha Świętego – Jezus na Stadionie. Te wyjątkowe, jednodniowe rekolekcje tak jak w roku 2013 poprowadzi o. John Baptist Bashobora z Ugandy. Tegoroczne hasło i temat rozważań nawiązują do słów z Ewangelii wg. Św. Jana (10,10) *Przychodzę, aby dać ci życie w obfitości*. Pragniemy podjąć refleksję nad przyjęciem przez każdego z nas tego obdarowania, jakie do naszego życia przynosi sam Jezus Chrystus.
- W sobotę, **15 sierpnia, uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny**. Prawdę wiary o tym, że Maryja po ziemskim życiu z ciałem i duszą została wzięta do chwały niebieskiej i wywyższona przez Boga jako Królowa, ogłosił papież Pius XII w 1950 roku. Ta proklamacja dogmatu była przypieczętowaniem starodawnej tradycji. Już w V wieku obchodzono bowiem w Kościele święto Wniebowzięcia właśnie 15 sierpnia. Liturgiczny obchód rozpoczniemy wieczorną Mszą Świętą wigilijną, celebrowaną 14 sierpnia o godzinie 18.00. Msze w dzień uroczystości według porządku niedzielnego.
- W Polsce uroczystość Wniebowzięcia jest znana i obchodzona jako **święto Matki Bożej Zielnej**. Na liturgię do kościoła przynosimy bukiety ziół, kwiatów i warzyw, które zostaną tu błogosławione. Sam gest błogosławienia rzeczy jest okazją do wychwalania Stwórcy za wszelkie otrzymane dary. Jest także prośbą, aby błogosławiony przedmiot zawsze przypominał o Bogu i Jego dobroci, o Bożej opiece. Dlaczego właśnie w tę uroczystość w kościele błogosławimy zioła i kwiaty? Bo dziękujemy za dar pierwszych zbiorów właśnie w dniu, w którym osiąga pełnię zbawienia Maryja – Najdojrzalszy Owoc odkupionej ludzkości. Ofiarujemy Jej nasze serca i codzienny trud przybliżania się do Boga. Przecież na wzór Maryi mamy starać się być ludźmi wniebowzięcia – tymi, którzy świadomie i zdecydowanie podążają ku Niebu.
- W tę maryjną uroczystość tradycyjnie pamięcią sięgamy do naszej historii, aby wspominać „**Cud nad Wisłą**” z 1920 roku. Pamiętajmy, że zmagania o właściwe miejsce Polski wśród narodów Europy i świata ciągle jeszcze trwają. Polecamy Królowej Polski losy naszego Narodu.
- 30 sierpnia będziemy obchodzili (przeniesioną jak co roku na ostatnią niedzielę sierpnia) **uroczystość Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej** – Pani Jasnogórskiej, której cudowny wizerunek czcimy od ponad sześciu wieków. Jest ona patronką naszej parafii. **Główna** Msza św. – **odpustowa Suma** zostanie odprawiona o **godz. 11.30** – odprawi ją i wygłosi odpustowe kazanie **ks. prałat Mirosław Mikulski**. Zapraszamy serdecznie na tę uroczystość władze samorządowe, organizacje społeczne, poczty sztandarowe, wszystkich parafian i gości. Po sumie w procesji wokół kościoła będziemy chcieli podziękować za wszelkie łaski otrzymane od Boga przez przyczynę Maryi. Zapraszamy wszystkich do udziału w procesji: Kościelną Służbę Porządkową, panów do niesienia baldachimu i chorągwi, siostry Żywego Różańca, bielanki, ministrantów – wszystkich.
- Po procesji zapraszamy na **festyn rodzinny**. Przewidziano wiele atrakcji: strażacką grochówkę, domowy smalec, zabawy organizowane przez harcerzy, malowanie twarzy itp. Prosimy o upieczenie ciast na festyn. Dochód z ciast i innych smakołyków (będzie stała puszka na datki) chcemy przekazać na dofinansowanie obiadów w szkołach józefowskich dla potrzebujących dzieci (organizowane przez Forum Chrześcijańskie działające w naszym mieście). Mamy więc prośbę, by już dzisiaj zarezerwować popołudnie i wieczór 31 sierpnia – chcemy spotkać się po odpustowych obchodach liturgicznych na wspólnej zabawie.
- Jak co roku, w związku z obchodami patronki parafii, 5 września o godz. 5.30 wyruszy z naszej parafii jednodniowa **autokarowa pielgrzymka do Częstochowy**.

Rozpoczął się
czas wakacji.
Dla dzieci
oznacza to
dwa miesiące
wolnego.
Niektórzy
całą rodziną
wyjeżdżają
za granicę,
nad morze
albo w góry,
inni natomiast
zostają
w swoim
rodzinnym
mieście.

A co w wakacje w Józefowie?

Co dzieci i młodzież mogą robić w wakacje? Czy Parafia i nasze miasto mają dla Nas coś ciekawego? Oczywiście jak co roku dzieci w wieku szkolnym mogą korzystać ze świetlic kościelnych, które znajdują się przy parafii Matki Bożej Częstochowskiej, jak i parafii Jana Chrzciciela w Michalinie. W świetlicach dzieci biorą udział w zajęciach plastycznych, dydaktyczno-kulturalnych, komputerowych, różnych grach i zabawach. Również wycieczki autokarowe, konkursy i korzystanie z basenu uatrakcyjniają im wakacje. Do świetlic przychodzą dzieci z różnych środowisk i w różnym wieku.

NA WAKACJE Z „TYGRYSKIEM”

Dla dzieci i młodzieży nie tylko z naszej parafii organizowany jest obóz „Tygrysek”. Mogą w nim wziąć udział dzieci z krajów dawnego bloku wschodniego, dzieci z ośrodków wychowawczych i domów dziecka. Dzięki instytucjom i ludziom o dobrych sercach jest możliwość wyjazdu dla każdego, a brak funduszy nie jest prze-

szkodą. Obóz organizowany jest od wielu lat przez Księdza Mirosława Mikulskiego oraz przez Księdza Tomasza Połomskiego. Uczestniczą w nim nie tylko dzieci i młodzież ale też dorośli, którzy czuwają nad bezpieczeństwem wszystkich uczestników oraz pomagają w ogólnej organizacji. Codzienne kąpiele w jeziorze są nadzorowane przez wykwalifikowaną kadrę ratowniczą. Obecna jest również pielęgniarka.

PIKNIK RODZINNY

30 sierpnia w naszej parafii w święto Matki Bożej Częstochowskiej, Naszej Patronki, odbędzie się uroczystość odpustowa i piknik rodzinny, który ma zachęcić całe pokolenia do wspólnej zabawy. Ma za zadanie również pokazać najmłodszym, że Kościół nie jest tylko i wyłącznie miejscem gdzie trzeba być grzecznym, dobrze się zachowywać ale także można się tutaj wspaniale bawić z rówieśnikami, rodzeństwem, rodzicami czy dziadkami. Każdy znajdzie coś dla siebie. Atrakcje przewidziane na piknik połączone z odpustem ucieszą również dorosłych. Na pewno nie zabraknie pysznej strażackiej grochówki, jak i zabaw, które przygotowują harcerze.

POZA PARAFIA

W zorganizowanie dzieciom czasu, podczas trwania wakacji, także włączyło się Nasze miasto. Przez cały lipiec w Miejskim Ośrodku Kultury będą odbywały się ciekawe imprezy. Będą to między innymi: Artystyczny lipiec w MOK (dla dzieci w wieku 6-12 lat), wystawy, leżakowanie – matematyka może być ciekawa, ogrodowe koncerty muzyczne, leżakowanie – z Biedronką i Ryżem, VI ogólnopolskie szaradziarskie mistrzostwa Józefowa, leżakowanie – w parku.

Na większość imprez wstęp jest wolny, niektóre wymagają wcześniejszego zapisania się.

Jak co roku, również Integracyjne Centrum Sportu i Rekreacji ma wspaniałą ofertę wakacyjną. Dzieci i młodzież będą mogli korzystać z zajęć sportowych organizowanych na hali, będzie dla nich również udostępniony basen.

Wakacje to czas odpoczynku i zabawy, relaksu i wyciszenia, nie zapominajmy jednak o tym, że jest to okres, w którym bardzo trzeba uważać. Nie tylko dzieci powinny pamiętać o ostrożnym korzystaniu z różnych zbiorników wodnych ale także i rodzice. Pamiętajmy, że to nasze zdrowie jest najważniejsze, mam nadzieję, że po cudownie spędzonych dwóch miesiącach, wszyscy w komplecie wrócimy do naszych domów.

■ WERONIKA ORNAT

	SOBOTA. WSPOMNIENIE ŚW. ALFONSA MARIJ LIGUORIOGO, BISKUPA I DOKTORA KOŚCIOŁA. Czytania z dnia: Kpł 25, 1. 8-17; Ps 67 (66), 2-3. 5 i 8 (R.: 4a); Mt 5, 10; Mt 14, 1-12; albo czytania ze wspomnienia: Rz 8, 1-4; Ps 119 (118), 9-10. 11-12. 13-14 (R.: por. 12b); Mt 5, 16; Mt 5, 13-19;
1 VIII	OŚMIENASTA NIEDZIELA ZWYKŁA. Wj 16, 2-4. 12-15; Ps 78 (77), 3 i 4bc. 23-24. 25 i 54 (R.: por. 24b); Ef 4, 17. 20-24; Mt 4, 4b; J 6, 24-35;
2 VIII	PONIEDZIAŁEK. DZIEŃ POWSZEDNI ALBO WSPOMNIENIE ŚW. LIDIJ. Lb 11, 4b-15; Ps 81 (80), 12-13. 14-15. 16-17 (R.: por. 2a); Mt 4, 4b; Mt 14, 13-21;
3 VIII	WTÓREK. WSPOMNIENIE ŚW. JANA MARIJ WIANNEJA, PREZBITERA. Czytania z dnia: Lb 12, 1-13; Ps 51 (50), 3-4. 5-6. 12-13 (R.: por. 3a); Ps 130 (129), 5; Mt 14, 22-36; albo czytania ze wspomnienia: Ez 3, 16-21; Ps 117 (116), 1-2 (R.: por. Mk 16, 15); Łk 4, 18; Mt 9, 35 – 10, 1;
4 VIII	ŚRODA. DZIEŃ POWSZEDNI ALBO ROCZNICA POŚWIĘCENIA RZYMSKIEJ BAZYLIKI NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY. Lb 13, 1-2a. 25 – 14, 1. 26-29. 34-35; Ps 106(105), 6-7a. 13-14. 21-22. 23; Łk 7, 16; Mt 15, 21-28;
5 VIII	CZWARTEK. ŚWIĘTO PRZEMIANIENIA PAŃSKIEGO. Dn 7, 9-10. 13-14; Ps 97 (96), 1-2. 5-6. 9 (R.: por. 1a i 9a); 2 P 1, 16-19; Mt 17, 5c; Mk 9, 2-10;
6 VIII	PIĄTEK. DZIEŃ POWSZEDNI ALBO WSPOMNIENIE ŚWIĘTYCH SYKSTUSA II, PAPIEŻA, I TOWARZYSZY, MĘCZENNIKÓW, ALBO ŚW. KAJETANA, PREZBITERA, ALBO BL. EDMUNDA BOJANOWSKIEGO. Pwt 4, 32-40; Ps 77 (76), 12-13. 14-15. 16 i 21 (R.: por. 12); Mt 5, 10; Mt 16, 24-28;
7 VIII	SOBOTA. WSPOMNIENIE ŚW. DOMINIKA, PREZBITERA. Czytania z dnia: Pwt 6, 4-13; Ps 18 (17), 2-3. 7. 47 i 51 (R.: 2); 2 Tm 1, 10b; Mt 17, 14-20; albo czytania ze wspomnienia: 1 Kor 2, 1-10a; Ps 19 (18), 8-9. 10-11 (R.: por. 10b); J 8, 12b; Łk 9, 57-62;
8 VIII	DZIEWIĘTNASTA NIEDZIELA ZWYKŁA. 1 Krl 19, 4-8; Ps 34 (33), 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: por. 9a); Ef 4, 30 – 5, 2; J 6, 51; J 6, 41-51;
9 VIII	PONIEDZIAŁEK. ŚWIĘTO ŚW. WAWRZYŃCA, DIAKONA I MĘCZENNIKA. Mdr 3, 1-9; Ps 112 (111), 1-2. 5-6. 7-8. 9 (R.: por. 9a); 2 Kor 9, 6-10; J 12, 26; J 12, 24-26;
10 VIII	WTÓREK. WSPOMNIENIE ŚW. KLARY, DZIEWICY. Czytania z dnia: Pwt 31, 1-8; Pwt 32, 3-4cd. 7. 8. 9 i 12 (R.: por. 9a); Mt 11, 29ab; Mt 18, 1-5. 10. 12-14; albo czytania ze wspomnienia: Flp 3, 8-14; Ps 119 (118), 1-2. 4-5. 17-18. 33-34 (R.: por. 2); Por. Mt 19, 29; Mt 19, 27-29;
11 VIII	ŚRODA. DZIEŃ POWSZEDNI ALBO WSPOMNIENIE ŚW. JOANNY FRANCISZKI DE CHANTAL, ZAKONNICZY. Pwt 34, 1-12; Ps 66 (65), 1-3a. 5 i 8. 16-17 (R.: por. 20 i 9a); 2 Kor 5, 19; Mt 18, 15-20;
12 VIII	CZWARTEK. DZIEŃ POWSZEDNI ALBO WSPOMNIENIE ŚWIĘTYCH MĘCZENNIKÓW PONCJANA, PAPIEŻA, I HIPOLITA, PREZBITERA. Joz 3, 7-10a. 11. 13-17; Ps 114 (113A), 1-2. 3-4. 5-6; Ps 119 (118), 135; Mt 18, 21 – 19, 1;
13 VIII	PIĄTEK. WSPOMNIENIE ŚW. MAKSYMILIANA MARIJ KOLBEGO, PREZBITERA I MĘCZENNIKA. Czytania z dnia: Joz 24, 1-13; Ps 136(135), 1-3. 15-18. 21-24; 1 Tes 2, 13; Mt 19, 3-12; albo czytania ze wspomnienia: Mdr 3, 1-9; Ps 116B (115), 10-11. 12-13. 16-17 (R.: por. 15); 1 J 3, 13-16; J 12, 25; J 15, 12-16;
14 VIII	SOBOTA. UROCZYSTOŚĆ WNEBOWZJĘCIA NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY. Wieczorna Msza wigilijna 1 Krm 15, 3-4. 15-16; 16, 1-2; Ps 132 (131), 6-7. 9-10. 13-14 (R.: por. 8); 1 Kor 15, 54-57; Łk 11, 28; Łk 11, 27-28; Msza w dzień Ap 11, 19a; 12, 1. 3-6a. 10ab; Ps 45 (44), 7 i 10. 11-12. 14-15 (R.: por. 10b); 1 Kor 15, 20-26; Łk 1, 39-56;
15 VIII	DWUDZIESTA NIEDZIELA ZWYKŁA. Prz 9, 1-6; Ps 34 (33), 2-3. 10-11. 12-13. 14-15 (R.: por. 9a); Ef 5, 15-20; J 6, 56; J 6, 51-58;
16 VIII	PONIEDZIAŁEK. WSPOMNIENIE ŚW. JACKA, PREZBITERA. Czytania z dnia: Sdz 2, 11-19; Ps 106 (105), 34-35. 36-37. 39-40. 43ab-44 (R.: por. 4); Mt 5, 3; Mt 19, 16-22; albo czytania ze wspomnienia: Iz 61, 1-3a; Ps 40 (39), 2 i 5. 7-8a. 8b-10 (R.: por. 8a i 9a); 2 P 1, 2-11; Mk 1, 17; Mk 1, 14-20;
17 VIII	WTÓREK. DZIEŃ POWSZEDNI. Sdz 6, 11-24a; Ps 85 (84), 9. 11-12. 13-14 (R.: por. 9); 2 Kor 8, 9; Mt 19, 23-30;
18 VIII	ŚRODA. DZIEŃ POWSZEDNI ALBO WSPOMNIENIE ŚW. JANA EUDESZA, PREZBITERA. Sdz 9, 6-15; Ps 21 (20), 2-3. 4-5. 6-7 (R.: por. 2a); Hbr 4, 12; Mt 20, 1-16a;
19 VIII	CZWARTEK. WSPOMNIENIE ŚW. BERNARDA, OPATA I DOKTORA KOŚCIOŁA. Czytania z dnia: Sdz 11, 29-39a; Ps 40 (39), 5. 7-8a. 8b-10 (R.: por. 8a i 9a); Ps 95 (94), 8ab; Mt 22, 1-14; albo czytania ze wspomnienia: Syr 15, 1-6; Ps 119 (118), 9-10. 11-12. 13-14 (R.: por. 12b); J 15, 9b. 5b; J 17, 20-26;
20 VIII	PIĄTEK. WSPOMNIENIE ŚW. PIUSA X, PAPIEŻA. Czytania z dnia: Rt 1, 1. 3-6. 14b-16. 22; Ps 146(145), 5-6ab. 6c-7. 8-9a. 9bc-10 (R.: por. 1); Ps 25 (24), 4b. 5; Mt 22, 34-40; albo czytania ze wspomnienia: 1 Tes 2, 2b-8; Ps 89 (88), 2-3. 4-5. 21-22. 25 i 27 (R.: 2a); J 10, 14; J 21, 15-17;
21 VIII	SOBOTA. WSPOMNIENIE NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY KRÓLOWEJ. Iz 9, 1-3. 5-6; Ps 113 (112), 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (R.: por. 2a); Łk 1, 28; Łk 1, 26-38;
22 VIII	DWUDZIESTA PIERWSZA NIEDZIELA ZWYKŁA. 23 VIII Joz 24, 1-2a. 15-17. 18b; Ps 34 (33), 2-3. 16-17. 18-19. 20-21. 22-23 (R.: por. 9a); Ef 5, 21-32; J 6, 63b. 68b; J 6, 54. 60-69;
24 VIII	PONIEDZIAŁEK. ŚWIĘTO ŚW. BARTŁOJEMIA APOSTOŁA. Ap 21, 9b-14; Ps 145 (144), 10-11. 12-13ab. 17-18 (R.: por. 12); J 1, 49b; J 1, 45-51;
25 VIII	WTÓREK. DZIEŃ POWSZEDNI ALBO WSPOMNIENIE ŚW. LUDWIKA, KRÓLA, ALBO ŚW. JÓZEFA KALASANTEGO, PREZBITERA. 1 Tes 2, 1-8; Ps 139(138), 1-3. 4-5 (R.: por. 1); Hbr 4, 12; Mt 23, 23-26;
26 VIII	ŚRODA. UROCZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY CZĘSTOCHOWSKIEJ. Prz 8, 22-35 lub Iz 2, 2-5; Ps 48 (47), 2-3ab. 9. 10-11. 13-15 (R.: Jdt 15, 9d); Ga 4, 4-7; Łk 1, 28; J 2, 1-11;
27 VIII	CZWARTEK. WSPOMNIENIE ŚW. MONIKI. Czytania z dnia: 1 Tes 3, 7-13; Ps 90 (89), 3-4. 12-13. 14 i 17 (R.: por. 14); Mt 24, 42a. 44; Mt 24, 42-51; albo czytania ze wspomnienia: Syr 26, 1-4. 13-16; Ps 131 (130), 1. 2-3; J 8, 12b; Łk 7, 11-17;
28 VIII	PIĄTEK. WSPOMNIENIE ŚW. AUGUSTYNA, BISKUPA I DOKTORA KOŚCIOŁA. Czytania z dnia: 1 Tes 4, 1-8; Ps 97(96), 1 i 2b. 5-6. 10. 11-12 (R.: por. 12a); Łk 21, 36; Mt 25, 1-13; albo czytania ze wspomnienia: 1 J 4, 7-16; Ps 119 (118), 9-10. 11-12. 13-14 (R.: por. 12b); Mt 23, 9a. 10b; Mt 23, 8-12;
29 VIII	SOBOTA. WSPOMNIENIE MĘCZENIWA ŚW. JANA CHRZCIOŁA. Jr 1, 17-19; Ps 71 (70), 1-2. 3-4a. 5-6. 15ab i 17 (R.: por. 15a); Mt 5, 10; Mk 6, 17-29;
30 VIII	DWUDZIESTA DRUGA NIEDZIELA ZWYKŁA. Pwt 4, 1-2. 6-8; Ps 15 (14), 1b-3a. 3bc-4ab. 4c-5 (R.: por. 1a); Jk 1, 17-18. 21b-22. 27; Jk 1, 18; Mk 7, 1-8. 14-15. 21-23;
31 VIII	PONIEDZIAŁEK. DZIEŃ POWSZEDNI. 1 Tes 4, 13-18; Ps 96 (95), 1 i 3 4-5. 11-12. 13 (R.: por. 13ab); Łk 4, 18; Łk 4, 16-30;

Wakacje z Panem Bogiem

Czas letniego odpoczynku przez wielu traktowany jest jako zwolnienie od wszystkich obowiązków, które towarzyszą nam w codziennym życiu.

Ale czy tak można postępować także w przypadku naszych kontaktów z Panem Bogiem?

O tym jak przeżywać wakacje z Panem Bogiem mówi nam ksiądz Tomasz Połomski.

► **Początek wakacji, to dla wielu czas pełnego odpoczynku. Jak zdaniem księdza spędzać ten czas, aby nie zerwać kontaktu z Panem Bogiem?**

W codziennym życiu jest tak, że jesteśmy zazwyczaj zabiegani, mamy mnóstwo obowiązków, uczniowie lekcje w szkole, potem praca domowa, a także zajęcia pozalekcyjne. Dorośli natomiast obciążeni są pracą, w wielu przypadkach więcej niż standardowe osiem godzin dziennie. Dla wszystkich jest to więc doskonała wymówka do braku czasu na modlitwę. Z drugiej strony często łapiemy się na tym, że jeśli już mamy wolny czas, to nie potrafimy go właściwie wykorzystać.

► **A więc w pewnym sensie dochodzi do swobodnego dyspensu, dla wielu osób wolny czas staje się problemem.**

My kapłani, często w rozmowach słyszymy, że ktoś podczas urlopu, czy wakacyjnego odpoczynku nie odmówił nawet porannej czy wieczornej modlitwy, nie mówiąc już o udziale w niedzielnej mszy świętej. To wszystko wskazuje na zachwianie osobowości i słabości charakteru. Zwłaszcza widać to w przypadku młodych, którzy z jednej strony mówią, że nudzą się, a jednocześnie nie mają czasu na podstawowe obowiązki. Nie ma co ukrywać, że jest to także wina dorosłych, którzy nie potrafią dopilnować wypełnienia tych obowiązków.

► **Zdarza się jednak, że jadąc gdzieś na urlop, ktoś może powiedzieć, że nie był na mszy, bo nie wiedział**

gdzie jest kościół, albo o której godzinie sprawowana jest Eucharystia.

Uważam, że współczesnego człowieka kształtuje ciekawość, w dobie Internetu dostępnego praktycznie na wyciągnięcie ręki jest bardzo łatwo dotrzeć do potrzebnych informacji. Sprawdzić gdzie jest najbliższy kościół, jak tam dojechać, czy dość i o której godzinie jest msza święta. Jeśli Pan Bóg jest dla mnie ważny, to powinienem brać pod uwagę, czy będę miał możliwość skorzystania z mszy świętej. Kiedy dzieci jadą na obóz, to rodzice powinni wiedzieć, czy w niedzielę będzie zapewnione wyjście na mszę świętą. Byłoby dobrym świadectwem, gdyby rodzic w sytuacji braku takiej możliwości zrezygnował z wyjazdu dziecka.

► **Inny problem to wyjazdy zagraniczne i wątpliwość odnośnie zasadności uczestniczenia w Eucharystii sprawowanej w obcym, nieznanym nam języku. Wielu może się tłumaczyć, że nie rozumie języka, to uczestnictwo w Eucharystii nie ma sensu.**

To jest błędne myślenie. Ważność mszy świętej zależy od tego czy rozumiemy wagę sakramentów. Nie ma znaczenia, czy język, w którym sprawowana jest Eucharystia jest nam znany, czy nie. Czy osoba głuchoniema, która przyjdzie do kościoła, w takiej sytuacji uczestniczy we mszy? Jak najbardziej, jej udział jest pełny. Święty Ojciec Pio powiedział, że każde nasze uczestnictwo we mszy świętej powinno zawsze stanowić rozmyślanie o męce Pana Jezusa. Wybierając się na wyjazd za granicę warto także zaopa-

trzyć się w aktualny numer miesięcznika Oremus, który zawiera pełne teksty czytań i modlitw. Podczas mszy można odpowiadać we własnym języku, ale tak aby nie przeszkadzać innym.

► **W wejściu do wielu świątyń coraz częściej pojawiają się znaki o zachowaniu stosownego stroju przy wejściu do takiego miejsca. Czy to jest znak czasów?**

Był taki okres, że trzeba było takie oznaczenia wprowadzić. Teraz chyba jednak to się zmieniło, bo w wielu miejscach osoby niewłaściwie ubrane nie zostaną wpuszczone do środka. Tak jest w Bazylice św. Piotra w Watykanie, gdzie wejścia pilnuje straż. Nasze wyjście do Kościoła powinno być zawsze zaplanowane, od butów, aż do nakrycia głowy. Kiedyś takie sytuacje były nie do pomyślenia np. w Wielkim Poście nawet było tradycją, że kobiety zakładały stroje o stonowanej kolorystyce.

► **Podczas letniego wypoczynku wiele osób podróżuje i z czystej ciekawości stara się też zwiedzić różne miejsca, w tym zabytkowane Kościoły, a przecież to są nadal miejsca, w których odprawa się msze, z Tabernakulum. Niektórzy o tym czasami zapominają.**

Wchodząc do kościoła, który chcemy zwiedzić, w pierwszym miejscu powinniśmy szukać miejsca gdzie jest Tabernakulum. Kiedy je znajdziemy, to następnie w ciszy pozdrawiamy Pana Jezusa, a później nie przeszkadzając innym zwiedzamy Kościół.

► **Coraz częściej jest tak, że w zabytkowych świątyniach to Tabernakulum nie jest w centralnym miejscu.**

Niestety to jest coraz częstsza praktyka. W nowym budynku sanktuarium w Fatimie w ogóle nie ma Tabernakulum. Najświętszy Sakrament znajduje się z boku obok szaleków. Pytając przewodnika, dlaczego takie miejsce wybrano, dowiedziałem się, że postanowiono tak aby nie obrażać uczuć religijnych osób wyznających inną wiarę. Nie jest to jednak dobre rozwiązanie.

► **Ksiądz poprzez organizację obozu Tygrysów ma szczególną okazję do prowadzenia wakacji z Bogiem. Jak to wygląda w tym przypadku?**

Każdy dzień obozu tygrysów zaczynamy od porannego i wieczornego apelu. Na obydwu spotkaniach prowadzone są modlitwy, w zależności od pory dnia. Wieczorem szczególnie dzieci zachęcamy do modlitwy wstawienniczo-dziękczynnej. Dziękujemy za dzień, prosimy o łaski na to co będzie działo się kolejnego dnia.

► **A co oprócz tego?**

Trzeba pamiętać, że w obozie uczestniczą nie tylko dzieci, ale są również dorośli, którzy pomagają w przygotowaniu posiłków, czy opiekują się dziećmi. Dlatego mamy ofertę duchową zarówno dla jednych jak i drugich. Dorośli mają możliwość uczestnictwa w codziennych katechezach prowadzonych przez księdza Mirosława, które najczęściej łączone są z wykonywaniem prac. Często te katechezy się przedłużają, ale to dobra okazja na zatrzymanie się i wsłuchanie w słowa Pana. Natomiast dla dzieci jest prowadzona katecheza w plenerze. W zależności od pogody w ciągu dnia poszczególne grupy wychodzą ze swoimi opiekunami na wycieczki, które połączone są z dzieleniem się Słowem Bożym.

► **Czy msze święte odbywają się na obozie Tygrysów każdego dnia?**

Oczywiście każdego dnia zaraz po śniadaniu jest sprawowana Eucharystia. Szczególna jej oprawa ma miejsce w niedzielę, kiedy w homilii przypominamy o zasadach prawidłowego uczestnictwa we mszy. Każda msza jest przygotowywana przez inną grupę, która odpowiada za czytania, śpiew oraz modlitwę powszechną. Warto dodać, że msze niedzielne są sprawowane najczęściej w naszej polowej Kaplicy, albo na molo, nad brzegiem jeziora. Czasami zdarza się, że uczestniczą w niej przepływający na łódkach turyści, którzy zatrzymują się na czas Eucharystii.

► **Dziękuję księdzu za rozmowę i życzę aby obóz Tygrysów przyniósł jak najwięcej owoców, a dla jego uczestników był okazją do zbliżenia się do Pana Boga!**

■ Rozmawiał: TOMASZ WIŚNIEWSKI

ODDAJĘ KREW W JÓZEFOWIE

Oddanie krwi to jeden z najcenniejszych darów, to danie drugiemu człowiekowi WIARY – często traconej w wyniku choroby, to niejednokrotnie NADZIEJA na wyleczenie, to dar chrześcijańskiej MIŁOŚCI BLIŹNIEGO.

Tak uczył nas bł. Jan Paweł II:

„Oddając własną krew, dobrowolnie i bezinteresownie, to gest wysokiej wartości moralnej i obywatelskiej. To DAR ŻYCIA ...

Niech dawcy krwi, którym należy się wdzięczność wszystkich, będą coraz liczniejsi we wszystkich krajach świata”.

/Jan Paweł II, Światowy Dzień Krwiodawców – 2004 r./

16 sierpnia 2015 r. (niedziela) na parkingu przy naszej parafii odbędzie się kolejny, już sześćdziesiąty trzeci dzień krwiodawstwa. Pracownicy Regionalnego Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa z Warszawy będą pobierać krew w specjalistycznym ambulansie do pobierania krwi od wszystkich chętnych, zdrowych osób w wieku od 18 do 65 lat.

Akcja będzie trwać w godzinach od 9:00 do 14:00, jednak samą rejestrację zakończymy o godzinie 13:00, aby pracownicy ambulansu mogli jeszcze spokojnie przez godzinę pobrać krew od wszystkich chętnych dawców.

Po raz kolejny również powstanie Kawiarenka Krwiodawcy, gdzie wszyscy kandydaci na dawców, dawcy i ich rodziny, a także wszyscy sympatycy krwiodawstwa będą mogli posilić się domowymi wypiekami mieszkanki Józefowa.

Jeśli ktoś sam nie może oddać krwi, ale chciałby w inny sposób włączyć się w organizację józefowskich akcji, serdecznie zapraszam do kontaktu.

Nasza akcja odbywa się podczas długiego weekendu, jednak mam ogromną nadzieję, że mimo to dawcy nie zawiodą i licznie przybędą.

Do zobaczenia 16 sierpnia! :)

■ KINGA BŁASZCZYK

Organizator dni krwiodawstwa w Józefowie
506-380-574

Uroczystość Bożego Ciała

4 czerwca świętowaliśmy Uroczystość Bożego Ciała. W tym roku msza o 11. 30, ta która poprzedza procesję była szczególną, ponieważ była to prymicja księdza Jarosława Oltona – nowego kapłana. Wcześniej pełnił posługę diakona w naszej parafii.

FOT. DOROTA BIENKOWSKA

A przy kościele, po procesji każdy mógł otrzymać specjalne błogosławieństwo księdza Oltona. Polegało ono na nałożeniu rąk na klęczącą osobę. Po nim ministrant wręczał pamiątkowy obrazek z modlitwą *Przyjdź Duchu Święty, napełnij serca Twoich wiernych i zapal w nich ogień Twojej miłości.*

Boże Ciało – ten ważny dzień, przecież wolny od pracy, ma przypominać nam, że Bóg jest z nami zawsze. Przychodzi do nas w sakramencie Eucharystii. Musimy pamiętać, że jest w naszych sercach, w codziennym życiu. Jezus wychodzi naprzeciw nam, na nasze ulice. Najświętszy sakrament jest niesiony trasą, którą może pokonujemy codziennie. Idąc ulicą przypomnijmy sobie Uroczystość Bożego Ciała...

■ DOROTA BIENKOWSKA

FOT. DOROTA BIENKOWSKA

Jak co roku procesja przeszła czterema józefowskimi ulicami: 3-ego maja, Połną, Wawerską oraz Kopernika. Tworzyli ją księża, ministranci, bielanki, Koło Żywego Różańca, mieszkańcy Józefowa... Była przepiękna słoneczna pogoda.

Pierwsza stacja ukazywała wizerunek Miłosierdzia Bożego Jezusa, *ufam Tobie*. Kolejna, przygotowywana przez strażaków przypominała BÓG, HONOR, OJCZYŻNA. Hasło trzeciej stacji to „Eucharystia – pokarm na śmierć i życie”. Została zrobiona przez młodzież z Ruchu Światło – Życie, który od lat działa przy naszej parafii.

Podczas ostatniej stacji EUCHARYSTIA ŹRÓDŁEM ŻYCIA kazanie wygłosił ksiądz Olton. Potem przemówił ksiądz Proboszcz. Dziękował wszystkim, którzy współtworzyli tę bardzo piękną uroczystość.

FOT. DOROTA BIENKOWSKA

FOT. DOROTA BIENKOWSKA

Koncert charytatywny

„...I pamięć o innych jest ludzioru stworzona”

W sobotę 9 maja br., w Kościele p.w. Matki Bożej Częstochowskiej w Józefowie odbył się koncert charytatywny Życia i Nadziei pt.: „...I pamięć o innych jest ludzioru stworzona” w reżyserii Marka Wysockiego. Organizowane wydarzenie przez Stowarzyszenie Bezpieczna Młodość im. Grzegorza w Józefowie zostało dofinansowane ze środków Powiatu Otwockiego oraz Miasta Józefowa.

W koncercie na rzecz dzieci powiatu otwockiego poszkodowanych w wypadkach uczestniczyli m.in.: Starosta Otwocki Mirosław Pzonka, Wicestarosta Paweł Rupniewski, Radni Rady Powiatu: Grzegorz Michalczyk i Bogumiła Więckowska, władze gmin powiatu otwockiego, służby mundurowe oraz licznie zgromadzeni mieszkańcy Józefowa i pobliskich miejscowości.

Tłumnie przybyłych gości, sympatyków i działaczy stowarzyszenia powitał Michał Niemiec - prezenter telewizyjny, wokalista, organizator wielu wydarzeń artystycznych na skalę światową. W trakcie występu usłyszeliśmy fragmenty poezji Krzysztofa Kamila Baczyńskiego oraz Tadeusza Gajcego w interpretacji aktora Marka Wysockiego odznaczonego przez Ministra Kultury medalem „Za zasługi dla kultury polskiej”. Wzruszający repertuar muzyczny w wykonaniu Eweliny Babiarz i Karoliny Jankowskiej doświadczonych wokalistów sprawił, że drgnęło niejedno ludzkie serce. Gwiazdą wieczoru był znany i ceniony pieśniarz Maciej Wróblewski, który wykonał własne, literacko i muzycznie dopracowane utwory z udziałem gitary. W trakcie występu przypomniane zostały sylwetki sześcioru tragicznie zmarłych młodych ludzi – mieszkańców Powiatu Otwockiego.

Na zakończenie uroczystości Stanisław Zduńczyk Prezes Stowarzyszenia Bezpieczna Młodość im. Grzegorza w Józefowie został odznaczony Medalem Honorowym im. Józefa Tuliszковского, którym nagra-

dza się osoby posiadające wybitne osiągnięcia z zakresu ochrony przeciwpożarowej. Wyróżnienie wręczył st. bryg. mgr inż. Dariusz Malinowski – Dyrektor Gabinetu Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej oraz nadbryg. Józef Galica – Mazowiecki Komendant Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej.

Patronat Honorowy nad wydarzeniem objął Starosta Powiatu Otwockiego.

Partnerami wspierającymi Koncert Charytatywny „...I pamięć o innych jest ludzioru stworzona” byli:

- Powiat Otwocki,
- Miasto Józefów (Podwarszawski Zielony Józefów – miasto kreatywności, wypoczynku i zdrowia),
- Linia Otwocka,
- Tygodnik Regionalny,
- Madoń Media,

oraz wielu innych sympatyków Stowarzyszenia Bezpieczna Młodość im. „Grzegorza” w Józefowie.

Dziękujemy bardzo za wsparcie.

■ MICHAŁ NIEMIEC

Zaproszenie na rekolekcje do Sióstr Dominikanek Misjonarek

Od 15 do 19 lipca w Zielonce prowadzimy rekolekcje dla dziewcząt pod hasłem: „POŚWIĘCENIE. Czyli co?”

Zgłaszać się można pisząc na adres rekolekcje@dominikanki-misjonarki.org

– pod ten adres można również kierować wszelkie pytania.

Więcej szczegółów dotyczących rekolekcji już wkrótce na stronie internetowej Zgromadzenia Sióstr Dominikanek Misjonarek Jezusa i Maryi.

Zapraszamy!

Niezwykłe rekolekcje – ojciec Bashobora w Falenicy

W dniach 12–14 czerwca na falenickim boisku miały miejsce rekolekcje prowadzone przez ojca Johna Bashoborę. Ich organizatorem była miejscowa Parafia Najświętszego Serca Pana Jezusa, uczestniczyło w nich również wielu naszych parafian oraz mieszkańców Józefowa. Za myśl przewodnią rekolekcji obrano słowa: „Oto czynię wszystko nowe”.

Do Falenicy udałem się przede wszystkim z pobudek duchowych. Chciałem również opisać to sąsiedzkie wydarzenie na łamach „Naszego Józefowa”. To miała być typowa relacja oraz zachęta do udziału w lipcowym spotkaniu „Jezus na Stadionie”. Artykuł miał być zilustrowany paroma zdjęciami charyzmatycznego rekolekcjonisty. Taką koncepcję tekstu ustaliliśmy na spotkaniu redakcyjnym. Bóg jednak mocno zmodyfikował nasze plany i zamiast konwencjonalnego sprawozdania nakazał mi napisać osobiste świadectwo. Przejdźmy jednak do rzeczy.

Wyposażony w aparat fotograficzny pojawiłem się w Falenicy w piątkowe popołudnie. Wyjaśnić w tym miejscu muszę, że na rekolekcje zapisałem się w tradycyjny sposób (tzn. w kancelarii parafialnej), bez pośrednictwa Internetu. W chwili zapisu nie żądano ode mnie adresu mailowego. Dlatego też nie dotarła do mnie powszechnie rozsyłana prośba, aby nie nagrywać i nie fotografować ojca rekolekcjonisty. Gdybym o tym wiedział, nie łamałbym (zupełnie nieświadomie!) ustalonych zasad. Zostawiłbym sprzęt fotograficzny w domu, a poniższy tekst najprawdopodobniej miałby formę szkolnego sprawozdania. Dzięki Bogu stało się inaczej...

Początek rekolekcji przyniósł mi przykrość (tak wtedy myślałem!) i równocześnie mocną lekcję pokory. Nieświadom obowiązujących reguł, robiłem zdjęcia ojcu Johnowi podczas jego pierwszej homilii. Z zewnątrz wyglądać to mogło na bezczelność, łamanie zasad, traktowanie mówcy w kategorii „atrakcji turystycznej”. W pewnym momencie ojciec Bashobora przerwał kazanie

i publicznie zażądał, abym przestał go fotografować. Wysłuchanie i przelknięcie takiej uwagi przy licznych świadkach (wśród których sporo było moich znajomych) nie należało do przyjemnych doświadczeń. Przecież moje intencje były dobre, robiłem to na chwałę Bożą, nic nie wiedziałem o zakazie fotografowania – myślałem z gorącością. Zrobiło mi się przykro i poczułem się głupio. Pokornie jednak opuściłem głowę i wśród zde gustowanych spojrzeń niektórych uczestników rekolekcji wróciłem na swoje miejsce. Przez całą Eucharystię modliłem się do Ducha Świętego, aby wyjaśnił i rozwiązał tę niemiłą sytuację. Chciałem osobiście wyjaśnić ojcu rekolekcjonistę motywy mojego działania.

Opatrzność sprawiła, że jeszcze tego samego wieczora miałem okazję spotkać ojca Johna na falenickiej ulicy. W otoczeniu innych duchownych wracał z ostatniego nabożeństwa. Szedł tuż przede mną. Czuję, że muszę do niego podejść, przeprosić i powiedzieć, po co naprawdę fotografowałem. Tak też uczyniłem, walcząc wcześniej z ogromną treścią. Podczas krótkiej rozmowy z ojcem Johnem miałem wrażenie, że moje wyjaśnienia nie są dlań przekonujące, że nie do końca rozumie intencje, które mi przyświecały. Trudno, w końcu Pan Bóg zna prawdę i motywy mego działania – pomyślałem. Zrobiło mi się jednak nieco lżej. Dziękowałem Opatrzności za dar spotkania, wciąż prosząc Ducha Świętego o zajęcie przez ojca Johna konkretnego stanowiska w tej sprawie. Najlepiej będzie, gdy ojciec Bashobora powie o tym publicznie – marzyłem nieskromnie.

Mijały kolejne dni, kolejne konferencje i nic się w tej kwestii nie działo... Widocznie taka jest wola Boska, ojciec John ma ważniejsze sprawy niż rozwiewanie moich rozterek – myślałem. Prawdziwym wstrząsem okazała się ostatnia homilia rekolekcjonisty. Na początku kazania ojciec Bashobora nawiązał do naszej piątkowej rozmowy, zwracając się do mnie bezpośrednio! Oświadczył, że rozumiał moje intencje. Prosi jednak, abym nie publikował tych zdjęć (co z pełnym szacunkiem czynię). „Jeżeli chcesz zachęcić swoją parafię do Boga, zrób zdjęcie ludziom zgromadzonym na tym boisku, pokaż ich wiarę” – tak brzmiały słowa rekolekcjonisty. Wypowiedź ta spotkała się z entuzjastycznym przyjęciem ze strony wiernych i nagrodzona

została gromkimi oklaskami. Niestety, po piątkowym doświadczeniu nie miałem już przy sobie aparatu fotograficznego. Uważnie jednak przyjrzałem się obliczom ludzi, ich emocjom, reakcjom. Zamiast twarzy dostrzegłem zwierciadła, w których odbijały się duże dogłębnie przeorane (w pozytywnym tego słowa znaczeniu) przez Boga. Były to oblicza zapłakane, rozmodlone, roześmiane, wewnętrznie oczyszczone, zupełnie inne niż w piątkowy wieczór. To ci sami i równocześnie całkowicie nowi (pod względem duchowym) ludzie. Dostrzegłem też wyraźną wspólnotę, której nie widziałem tu jeszcze dwa dni temu! Nie było to dla mnie nowe doświadczenie. Podobnych spotrzeżeń dostarczyły mi niektóre pielgrzymki, Seminarium Wiary, Kurs Nowe Życie. Wszędzie widziałem identyczne twarze.

Oblicza ludzi przemienionych przez Boga są niezwykle. Zawsze działają budująco, wywołują (mniej lub bardziej ukryte) wzruszenie, stanowią fantastyczne świadectwo wiary, skuteczne narzędzie ewangelizacyjne. Aby się o tym naocznie przekonać, wybierzcie się na lipcowe rekolekcje „Jezus na Stadionie”.

Niedzielne słowa ojca Bashobory to dowód wielkiej skromności i pokory tego kapłana. To również mocne przypomnienie pewnej oczywistości, o której często zapominają duchowni, liderzy wspólnot, charyzmatyczni kaznodzieje, rekolekcjonisci. Wielu z nich ulega łatwej pokusie gwiazdorzenia, przysłowiowego „parcia na szkło”, lansu, autopromocji. Wielu staje się celebrytami. W swojej homilii ojciec John wyraźnie podkreślił, że nie oni są najważniejsi! Najważniejszy jest Jezus, a jego świadkiem wcale nie musi być powszechnie „znany i lubiany” lider, showman, zręczny mówca. Znacznie częściej bywa nim zwykły (niepozorny i szary) człowiek. Bardzo chciałbym, abyśmy wzięli te proste prawdy do serca i realizowali w naszym życiu, w naszych wspólnotach, w naszej parafii. Chwała Panu!

■ ADAM TYSZKA

Pragnę gorąco podziękować Panu Piotrowi Zbigniewowi Rybickiemu z Inicjatywy Praskiej (współorganizującej falenickie rekolekcje) za udostępnienie oficjalnych zdjęć z uroczystości. Bóg zapłać składam też księdzu Wiesławowi Kazimierukowi, proboszczowi Parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Falenicy, za wspaniałą organizację tego szczególnego wydarzenia, życzliwość oraz pomoc w zdobyciu fotografii.

Jezus na Stadionie 2015

Już 18 lipca na Stadionie Narodowym będą miały miejsce drugie rekolekcje, które ponownie poprowadzi ksiądz John Bashobora. Tegoroczne spotkanie odbędzie się pod hasłem: „Przychodzę, aby dać ci życie w obfitości” (por. J 10, 10).

W wydarzenia sprzed dwóch lat przyciągnęły na Stadion Narodowy prawie 60 tys. uczestników. Swoją posługę sprawowało dwóch biskupów, ponad pięciuset kapłanów z Polski i zza granicy. Dodatkowo uczestnikom spotkania posługiwało trzystu wolontariuszy, dwudziestu egzorcystów i ponad stu pięćdziesięcioosobowy chór. Kapłani wysłuchali tysięcy spowiedzi i odbyli setki duchowych rozmów. Wówczas wszyscy razem przez trzynaście godzin trwaliśmy na niepowtarzalnym uwielbieniu Boga w mocy Ducha Jezusa.

Hasło spotkania w tym roku zostało zaczerpnięte z Ewangelii Świętego Jana: „Przychodzę, aby dać ci życie w obfitości” i ma nawiązywać do zbliżających się Świątowych Dni Młodzieży, które odbędą się w Polsce w przyszłym roku. Kierowane do wiernych przesłanie poświęcone będzie również przyjęciu obdarowania, jakie do naszego życia przynosi Jezus.

Do uczestników rekolekcji specjalny list wystąpił Arcybiskup Diecezji Warszawsko-Praskiej Henryk Hoser, w którym pisze: „Zgromadźmy się ponownie na obszernym Narodo-

wym Stadionie, aby przez cały dzień trwać na modlitwie, słuchać Słowa Bożego, uwielbiać Jezusa i przyjmować Jego łaskę. Zapraszam szczególnie ludzi młodych, którzy trwają w przygotowaniu do Świątowych Dni Młodzieży, bądźcie z nami i wzrastajcie w mądrości i łasce”.

Tak jak dwa lata temu, tak również w tym roku, główną część rozważań wraz z modlitwą o uzdrowienia poprowadzi Ojciec John Bashobora z Ugandy. Spotkanie, które miało miejsce w 2013 roku utkwiło w pamięci wielu uczestników, szczególnie kiedy Ojciec dzielił się swoimi osobistymi doświadczeniami z dzieciństwa, przekazując w ten sposób prawdziwą lekcję przebaczenia. Należy mieć nadzieję, że także tegoroczne spotkanie utkwi w pamięci jego wielu uczestników. Plan tegorocznych rekolekcji będzie miał następujący harmonogram:

- 8.00** Wejście na stadion
- 9.00** Rozpoczęcie i różaniec
- 9.30** Uwielbienie
- 10.00** Konferencja I – o. John Bashobora
- 11.30** Przerwa na kawę
- 12.00** Konferencja II – o. John Bashobora
- 13.30** Przerwa na obiad
- 15.00** Koronka do Bożego Miłosierdzia i uwielbienie
- 15.30** Konferencja III – o. John Bashobora
- 17.00** Przygotowanie do Eucharystii
- 17.30** Eucharystia
- 19.30** Przerwa na kolację
- 20.30** Adoracja Najświętszego Sakramentu i modlitwa o uzdrowienie – o. John Bashobora
- 22.00** Zakończenie

Jezus na Stadionie 2015

**UWIELBIENIE JEZUSA
W MOCY DUCHA ŚWIĘTEGO**

**REKOLEKCJE
Z MODLITWĄ O UZDROWIENIE**

POPROWADZI
KS. JOHN BASHOBORA

18 LIPCA 2015
STADION NARODOWY W WARSZAWIE

zapisy i informacje na www.JezusNaStadionie.pl oraz pod tel. 726-222-192

Papież w Sarajewie

6 czerwca papież Franciszek przebywał z jednodniową wizytą w Bośni i Hercegowinie. Spotkania z wiernymi miały miejsce w Sarajewie. Mimo tego, że pielgrzymka trwała zaledwie 11 godzin, to owocowała w wiele ważnych wydarzeń, które Ojciec Święty skierował do ogółu wiernych i w specjalnym spotkaniu do młodzieży.

W pierwszej części swojej pielgrzymki w Sarajewie, Ojciec Święty odprawił uroczystą mszę świętą na stadionie Koseve. W eucharystii pod przewodnictwem papieża wzięło udział ponad 65 tys. wiernych. Sarajewo, jako miasto tragicznych wydarzeń sprzed ponad 20 lat nie przez przypadek zostało wybrane przez Franciszka na miejsce pielgrzymki. Podczas nabożeństwa papież wielokrotnie wracał do tamtych tragicznych czasów, wyraźnie odnosząc się do czytań biblijnych, w których kilkakrotnie zabrzmiało słowo „pokój”. Już na samym wstępie papież powiedział: Dzisiaj ponownie wznosi się z tego miasta wołanie ludu Bożego i wszystkich ludzi dobrej woli: nigdy więcej wojny. W homilii Franciszek zwrócił uwagę, że współcześnie pragnienie pokoju i trud poświęcany na jego budowanie, stają w silnej konfrontacji z faktem, iż na świecie ma miejsce wiele konfliktów zbrojnych. W jego opinii obecnie toczące się na świecie konflikty zbrojne są rodzajem trzeciej wojny światowej, tylko prowadzonej w kawałkach. Papież przypomniał, że wojna pociąga za sobą to, że dzieci, kobiety i osoby starsze muszą szukać schronienia w obozach dla uchodźców, ich domy, całe otoczenie zostaje zniszczone. Te słowa pa-

pież skierował bezpośrednio do uczestników eucharystii: „Dobrze to znacie, bo sami doświadczyliście ileż cierpienia, ileż zniszczenia, ile bólu. Dzisiaj, drodzy bracia i siostry, ponownie wznosi się z tego miasta wołanie ludu Bożego i wszystkich ludzi dobrej woli: nigdy więcej wojny”. Ojciec Święty zaznaczył, że pokój jest dziełem sprawiedliwości, ale nie sprawiedliwości głoszonej z emfazą, planowanej, ale sprawiedliwości praktykowanej, przeżytej kierowanej przekazem miłości. Papież uważa, że pokój jest darem Boga nie w sensie magicznym, ale dlatego, że On wraz ze Swoim Duchem może wypisać te postawy w naszych sercach i w naszym ciele, czyniąc nas prawdziwymi narzędziami Jego pokoju.

Po mszy świętej miał miejsce obiad z biskupami lokalnego kościoła, a następnie odbyły się dwa spotkania: najpierw z przedstawicielami stanu duchownego (kapłanami, zakonnikami i zakonnikami), a następnie miał miejsce ekumeniczny dialog we Franciszkańskim Międzynarodowym Centrum Studenckim.

Głośnym echem w mediach światowych odbiła się ostatnia część Papieskiej pielgrzymki w Sarajewie tj. spotkanie z młodzieżą w Ośrodku Diecezjalnym im. Jana Pawła II.

Franciszek zrezygnował z pierwotnie zaplanowanego wygłoszenia przemówienia i odpowiedział na cztery pytania zadane przez uczestników spotkania. Pierwsze dotyczyły tego, czy rzeczywiście nie ogląda on telewizji. Papież stwierdził, że zrezygnował z telewizora w połowie lat 90-tych. Zrobił tak, gdyż uznał, że telewizja go alienuje. Gdy ogląda film stara się to robić ze znajomymi, nigdy sam. Jednocześnie zaapelował do twórców aby nadawali programy wartościowe, a oglądających prosił o wybieranie programów, które nie są wulgarne, wystarczy zmienić kanał, po co tracić godność. Przy tej okazji papież przestrzegał przed zbyt częstym korzystaniem z komputera, bo „nie wolnik traci wolność”.

Odpowiadając na pytanie o miłości i radości młodych, Franciszek powiedział, że dobrze jest żyć tak aby nie niszczyć, nie mieć wrogów, ale jednocześnie budować i nawiązywać przyjaźnie ze swoimi rówieśnikami i ze wszystkimi, których spotyka się na swojej drodze. Franciszek zwrócił uwagę, że dziś wszyscy mówią o pokoju, wielcy tego świata wygłaszają piękne słowa na ten temat, ale po kryjomu podlegają do wojny, walczą i sprzedają broń. „Od was oczekuję uczciwości między tym, co myślicie i czujecie a tym, co robicie, bo w przeciwnym wypadku będzie to obłuda”.

W niewygodnym przemówieniu papież zachęcał Kościół do jeszcze większego zaangażowania w rozwiązywanie problemów bośniackiej młodzieży, jakimi są emigracja, brak pracy i perspektyw życiowych. Przestrzegając aby młodzi w obliczu krytycznej sytuacji nie ulegali „pokusie ucieczki, rozrywki, zamykając się w egoistycznej postawie izolacji, uciekając w alkohol, narkotyki, w ideologię głoszące nienawiść i przemoc. Franciszek życzył młodym, aby przewycięzili wszelkie ślady pesymizmu i odwagi, aby poświęcili się z „radością i oddaniem budowania gościnnego społeczeństwa, szanującego wszelkie różnorodności, zorientowanego na cywilizację miłości”.

Spotkanie z młodzieżą zostało zakończone wymianą prezentów: młodzież przekazała Ojcu Świętemu kulę wypełnioną modlitwami, a w zamian otrzymali figurę patrona ośrodka: św. Jana Pawła II. Po specjalnym błogosławieństwie została zaśpiewana ulubiona pieśń polskiego papieża – Barka.

■ TOMASZ WIŚNIEWSKI

Setna rocznica urodzin księdza Jana Twardowskiego

1 czerwca minęła setna rocznica urodzin księdza Jana Twardowskiego. Znamy jego wiersze – pełne ciepła, radości, wiary...

Był rektorem w warszawskim kościele Sióstr Wizytek, gdzie głosił piękne kazania. Siostry nagrywały je na kasyety. Dzięki nim oraz pracowitości spadkobierczyni księdza – pani Aleksandrze Iwanowskiej, która cierpliwie je przepisywała, homilie zachowały się. Natomiast wiersze Twardowskiego – proste i piękne, są uwielbiane przez kolejne pokolenia. Ksiądz został jednym z laureatów Orderu Uśmiechu. W swoich wierszach mówił o miłości, pięknie stworzonego świata, dobroci.

Boże

Boże którego nie widzę
a kiedyś zobaczę
przychodzę bezrobotny
przystaję w ogonku
i proszę Cię o miłość jak o ciężką pracę
1989

Modlitwa

Święta Dziewczynko z Zapałkami
chroni nas przed staruchami
co płaczą, że wszędzie zło
martwią się, że nas okłamują
nie mówiąc nam o tym

a nas cieszy pole różowe
kiedy wschodzi zboże
nagietek który przekwita w październiku
pszczółki dokładnie złote
leszczyna co wydaje jednocześnie kwiaty
i orzechy
spotykamy się z Matką Boską w ogrodzie
żyjemy z kundlem na co dzień
czujemy niewidzialne ręce
wzidzimy dalej i więcej
1993

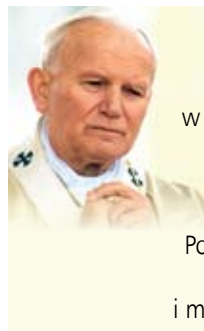
2015 został ogłoszony rokiem św. Jana Pawła II. Ksiądz Jan Twardowski w każdy 16 dzień miesiąca odprawiał mszę w intencji Ojca Świętego. Wystąpił parę razy do papieża tomiki swoich wierszy.

Jan Paweł II

Ojcu Świętemu na 25-lecie pontyfikatu

Tyle jest w Tobie
nasze polskie oczy
wiara matki uśmiech cierpienia
i taki zwykły nie za modny dzwonek
tak zagłuszany że budzi sumienia
1996

Ojciec nowego wieku

Ojciec Święty
Ojciec nowego wieku
pomóż nam wytrwać
w wierze nadziei miłości
do Chrystusa abyśmy
nie ulegli zwątpieniu
rozpaczy i obojętności
Podziel się z nami Twoją
jednością z Bogiem
i modlitwą Twojego życia
2002

Na dwudzieste Urodziny Ojca Świętego Jana Pawła II

Szczęśliwy Dzień Urodzin
anioł by tylko zgadł
śnieg czysty uśmiechnięty
na polskie Tatry spadł

Przemija wiek jak burza
wciąż w rękach Bożych świat
a On taki młody
skończył dwadzieścia lat
1998

Tak do papieża Jana Pawła II pisał ks. Jan Twardowski. A co Jan Paweł pisał do księdza Twardowskiego? Poniżej jeden z listów z Watykanu (z 1997 r.).

„Drogi Księżo Janie,

Pragnę serdecznie podziękować za tom poezji „Rwane prosto z krzaka”. Czytam po 10 stron dziennie. (...) Łatwo rozpoznać, że to wiersze Księdza Twardowskiego. Tylko On jeden tak pisze i tak przez swoją

poezję prowadzi ludzi do Pana Boga. Na Święta Wielkanocne proszę przyjąć moje serdeczne życzenia, ażeby Ksiądz Jan długo jeszcze mógł głosić ludziom naszego czasu prawdę o Chrystusie Ukrzyżowanym i Zmartwychwstałym – Jan Paweł II”.

Św. Jan Paweł II musi być wzorem dla Polaków. Ksiądz Twardowski często o tym przypominał.

Dobrze jest przypomnieć sobie Jana Pawła II nie tylko 16 X, w rocznicę jego wyboru, ale i 16 XI, 16 XII, stycznia, maja, czerwca – każdego szesnastego dnia w miesiącu. Dobrze jest przypomnieć go nie tylko z książek, fotografii, albumów, ale i z jego życia. Ojciec Święty przekonuje nas, że można żyć i być całkowicie oddanym Panu Bogu. Można żyć, pracować, podróżować dla Boga całymi godzinami, można nie dojeżdżać, nie dosypiać, a tyle wysiłku wkładać w życie. (...) Jana Pawła II można stale podziwiać i uczyć się od niego ciągłej pracy dla Pana Boga, żarliwego kapłaństwa i chrześcijańskiego serca.
16 X 1987 r.

Prorokiem jest Jan Paweł II, który całemu światu głosi prawdę o Bogu, największych wartościach, jak wiara, obrona dziecka, obrona praw człowieka. Prorok XXI wieku. Ojca Świętego nazywają misjonarzem całego świata, ale jest on i prorokiem, który gromi zło i ukazuje drogę dobra.
16 IV 1985 r.

Zajrzyjmy do bogatej twórczości księdza Jana! 1 czerwca to data jego urodzin i również Dzień Dziecka. Warto zachęcić dzieci do czytania jego książek. Zwłaszcza polecam „Patyki i patyczki”. A nieco starszych zachęcam do lektury pięknego zbioru „Tylko miłość się liczy”.

Zakończę słowami z mojego ulubionego wiersza Twardowskiego pt. „Spotkania”:
„Ktokolwiek nas spotyka od Niego przychodzi
nagle zniknie --- od razu przesadnie daleki
czy byliśmy prawdziwi --- sprawdź!
mimoходом”.

■ DOROTA BIEŃKOWSKA

18 maja br. weszła w życie nowelizacja ustawy „Prawo o ruchu drogowym” oraz ustawy „Kodeks karny”.

Doczekaliśmy się nareszcie, od dawna sygnalizowanych zmian w zakresie zaostrzenia kar za niektóre wykroczenia i przestępstwa drogowe. Mam tu na myśli jazdę pod wpływem alkoholu lub środków działających podobnie, jazdę bez uprawnień, przekraczanie dopuszczalnych prędkości – zwłaszcza na obszarze zabudowanym. To nadal tylko część tego co należałoby zmienić, ale kierunek tych zmian oczywiście jest odpowiedni. W ciągu tych kilku tygodni od ich wprowadzenia dało się zauważyć u sporej części kierujących rozwijanie bardziej rozsądnych prędkości na drogach zwłaszcza obszarów zabudowanych. To właśnie za przekroczenie prędkości na obszarze zabudowanym o ponad 50 km/h kierowca straci uprawnienia na trzy miesiące. Nareszcie jakiś „haczyk” na tych którzy chcą sobie poszaleć nie zważając na innych i na niebezpieczeństwo jakie stwarzają swoim zachowaniem.

Następną nowością jest zmiana kwalifikacji czynu z wykroczenia na przestępstwo – a chodzi tu o prowadzenie pojazdu bez wymaganych uprawnień. Czyli w przypadku ujawnienia takiego czynu sprawą tą zajmie się Sąd. W przypadku jazdy bez uprawnień po zatrzymaniu ich na trzy miesiące okres ten zostanie przedłużony do sześciu miesięcy, za trzeci taki występki uprawnienia zostaną cofnięte.

Zaostrzone zostały także kary za jazdę po użyciu alkoholu (od 0,2 do 0,5 promila) jak również w stanie nietrzeźwości (powyżej 0,5 promila) oraz za recydywę w tym temacie. Ustanowione zostały dość wysokie kary – grzywny, zakazy prowadzenia pojazdów, kary pozbawienia wolności. Miejmy nadzieję że ostudzą one niezdrowe zapędy do jazdy po alkoholu. Ale o tym dowiemy się dopiero za jakiś czas, kiedy będą znane statystyki, kiedy minie kilka okresów świątecznych i dłuższych przerw w pracy, bo to w tym czasie najczęściej ujawnia się większa liczba takich zdarzeń.

Natomiast obserwacja naszych dróg i tego co się na nich dzieje nie wprowadza mnie w optymistyczny nastrój. Bo tak jak już napisałem w pewnej niewielkiej części widać zmiany na plus, lecz w zakresie naruszania przepisów w części gdzie obostrzenia kar nie wprowadzono nie zmieniło się nic. Przepisy swoje, znaki swoje, a kierujący po staremu też swoje.

Ośmielę się zwrócić uwagę na kilka najczęściej popełnianych wykroczeń, a mających bardzo duży wpływ na bezpieczeństwo:

- niechęć do używania kierunkowskazów;
- niestosowanie się do znaków poziomych, pionowych i sygnałów świetlnych;
- zdecydowane przekraczanie dopuszczalnych prędkości;
- nieustępowanie pierwszeństwa innym uczestnikom ruchu.

Dość często przeprowadzane są sondy uliczne na temat wprowadzanych zmian i wiele osób, dodajmy dorosłych osób, uskarża się, że Państwo chce ich karać. Wygląda to i brzmi dość groteskowo, tak jak małe dziecko skarży się że mu coś zabrano, tak ci ludzie narzekają, że wprowadzono takie przepisy i kary, że oni nie czują się już tak **bezkarnie**. Czyli rzeczywiście coś im odebrano – odebrano im właściwie bezkarność za ich niebezpieczne „zabawy”. Zamiast pomóc i złorzeczyć na wszystkich którzy maczali w tym palce należałoby trochę **pomyśleć** i może znalazłoby się racjonalne wytłumaczenie dla takich zmian.

Moim zdaniem wielu uczestników ruchu drogowego nie zamierza przestrzegać obowiązujących przepisów nawet jeżeli je zna, a wielu ich po prostu nie zna. Dopiero ewentualność dość ostrej kary działa na wiele osób jak taka zapora na drodze, której boją się

ominąć. Jak już pisałem niedawno – prośby, groźby i tłumaczenia wpływają po wielu jak woda po kamieniu. Chociaż jak to mówią „kropla drąży skałę”, natomiast ja uważam, że ta kropla prędzej wyłubi ślad w kamieniu niż prośby i tłumaczenia w temacie ruchu drogowego dotrą do wielu ludzkich umysłów.

Moja stanowczość i radykalność w zakresie bezpieczeństwa na drogach dziwi wiele osób. Jest ona dużo dalej posunięta niż śmiałe plany ustawodawcze o których słyszałem. Uważam, że to i tak za mało, jakkolwiek dostrzegam dla tego problemu nikle „światelko w tunelu” jakim są te ostatnie zmiany.

Odniosę się jeszcze do jednej sprawy, o której dość często ostatnio słyszę, a niektórzy w czasie naszych dyskusji nad problemami ruchu drogowego próbują uczynić to najważniejszą pozycją w temacie bezpieczeństwa na drogach. (?) Chodzi tu o jakieś bliżej nie określone informacje jakoby policjanci mieli ustanowione minima w ilości nakładanych mandatów. Nie mnie oceniać, czy jest to prawda czy też nie, nie posiadam informacji, które by to potwierdziły lub obaliły. Ale jeżeli policjanci nakładają mandaty to chyba za jakieś konkretne wykroczenia. Czyli problem tkwi w tym, że to użytkownicy ruchu dopuszczają się zachowań niezgodnych z prawem, a nie w tym, że policjanci karzą ich mandatami. Według mnie funkcjonariusze wcale nie muszą się bardzo starać, żeby wystawić wiele mandatów, a kierujący zdziwiliby się gdyby dotarło do nich za co mogą zostać ukarani, czyli jak bardzo niebezpiecznie zachowują się na drodze.

Przypomnijmy sobie:

– kierunkowskazów używamy do zasygnalizowania **zamiaru** zmiany pasa ruchu lub kierunku jazdy (kierunkowskazem pokazujemy innym co zamierzamy zrobić a nie co już robimy – to nie inni mają zgadywać co my chcemy zrobić, lecz to my mamy im to pokazać)

– nie używamy świateł awaryjnych w czasie holowania – ani w pojeździe holującym ani w holowanym

– znaki poziome to też znaki drogowe, zachowujemy się więc w stosunku do nich odpowiednio: linia ciągła, linia podwójna ciągła, linia jednostronnie przekraczalna (od strony linii ciągłej), linia ciągła krawędziowa, powierzchnia wyłączona z ruchu – nie najjeżdżamy na nie i nie przejeżdżamy przez nie, postój wzdłuż nich jest zabroniony,

– sygnalizator S-2 – z warunkową strzałką do skrzyżowania (najczęściej w prawo) zezwala na **warunkowy** skręt w kierunku wskazanym przez strzałkę (obowiązek zatrzymania się przed sygnalizatorem, ustąpienia pierwszeństwa pieszym przechodzącym przez przejście na drodze którą dojeżdżamy do skrzyżowania – bo oni mają zielone światło – i ustąpienia pierwszeństwa pojazdom na drodze, w którą wjeżdżamy bo oni też mają zielone światło, a my mamy sygnał czerwony i tylko zieloną warunkową strzałką do skrzyżowania)

– sygnalizator S-3 (tzw. kierunkowy) na sygnalizatorze są strzałki określające w jakim kierunku bądź kierunkach możemy ewentualnie pojechać (mamy zapewniony bezkolizyjny przejazd w kierunku/ kierunkach wskazanych przez strzałki na sygnalizatorze, strzałka w lewo na takim sygnalizatorze zabrania zawracania)

Zachęcam Państwa do uważnego obserwowania drogi, którą się poruszacie, bo im więcej posiadacie informacji o tym co się na tej drodze dzieje (z przodu, z tyłu i z boków) tym łatwiej Wam będzie zdecydować w nagłej sytuacji „kryzysowej”. Postarajcie się również dostosować swój tor jazdy do znaków poziomych, nie ścinajcie zakrętów, pozostawcie na swoim pasie – pomoże Wam w tym ewentualnie zmniejszenie prędkości. Jeszcze jedna mała prośba – parkując zajmujcie tylko tyle miejsca ile jest potrzebne na ustawienie pojazdu i dojdzie do niego.

Życzę bezpiecznych podróży i rozsądnych decyzji na drodze.

■ PIOTR SMOLIŃSKI
instruktor nauki jazdy

Jak zażywać leki?

Część 5, czyli... jak działa alkohol i sok grapefruitowy na leki?

W poprzednich artykułach przedstawiłam wpływ posiłków na wchłanianie leków w przewodzie pokarmowym.

Są również posiłki, które bardzo zmieniają działanie leków, ale nie poprzez ich wpływ na wchłanianie leków, tylko w inny sposób. Leki po wchłonięciu z jelit do krwi transportowane są do **wątroby**, a stamtąd dalej z krwią do całego organizmu. W wątrobie wiele leków ulega przemianie do czynnej substancji (czyli tej postaci leku, która działa), albo do nieczynnej postaci, która jest następnie usuwana z organizmu. Każdy z tych etapów może zostać zmieniony przez różne substancje. Tu mają swój wpływ zarówno alkohol jak i sok grapefruitowy.

Alkohol sam podlega przemianie w wątrobie. Przez ten fakt, że jest w wątrobie metabolizowany – ma wpływ na działanie leków. Nie będę tu opisywać działania alkoholu w ogóle na organizm, tylko wpływ jaki ma alkohol wówczas gdy razem z nim są przyjmowane leki. I tak: jeżeli przyjmujemy leki i pijemy alkohol to wynik takiego połączenia może być następujący:

1. alkohol **nasili działanie leku**, czyli lek zadziała mocniej, oraz będą silniej wyrażone jego działania uboczne. Dotyczy to bardzo silnie zwłaszcza leków nasennych, uspokajających, nitrogliceryny.

2. alkohol **obniży działanie leku**, czyli lek będzie nieskuteczny,

3. **leki nasilą działanie alkoholu**, czyli np. można upić się przy niższej dawce wypitego alkoholu,

4. alkohol + leki, np. popularny paracetamol stosowany przez osoby pijące alkohol np. jako lek na „skutki po wypiciu alkoholu” – mogą wywołać **ciężkie uszkodzenie wątroby**,

5. alkohol + niektóre leki, np. niektóre antybiotyki, leki przeciwgrzybicze, przeciw pasożytnicze – mogą wywołać **reakcję antyciolo podobną** – czyli nagłe rozszerzenie naczyń skóry twarzy i innych okolic, z nieprzyjemnym uczuciem pulsowania, „uderzenia krwi do głowy”, nudności, wymioty, pocenie się, lęk, spadek ciśnienia tętniczego krwi, bóle brzucha.

6. wiele reakcji połączenia alkoholu z lekami, a zwłaszcza w przypadku stosowania wielu leków jest **nieprzewidywalna!**

Weźmy prosty przykład: osoba wieczorem wypija piwo. Rano wstaje, wsiada za kierownicę i jedzie do pracy. Rutynowa kontrola alkomatem przez patrol policyjny nie wskazuje podwyższonego stężenia alkoholu we krwi. Jest wszystko w porządku. Innym razem ta sama osoba wieczorem wypija taką samą ilość piwa jak poprzednio. A następnie z powodu problemów z zaśnięciem zażywa tabletkę nasenną. Rano wstaje, wsiada za kierownicę i jedzie do pracy. Rutynowa :) kontrola alkomatem przez patrol policyjny wykazuje niedopuszczalne stężenie alkoholu we krwi.

Kończy się zatrzymaniem prawa jazdy, mandatem... Kierowca nie może zrozumieć jak to się stało, że wypił tyle samo, a alkomat pokazał coś innego. To właśnie jest **skutek połączenia alkoholu z lekiem**. Jeżeli tylko na zatrzymaniu prawa jazdy i mandacie się kończy to mała bieda. Taka sytuacja może się również zakończyć wypadkiem drogowym z ofiarami w ludziach, bo przecież istotnie zmienia się wówczas refleks za kierownicą i zdolność przewidywania zachowań na drodze, a o wypadek nietrudno.

Drugą substancją, która na poziomie wątroby ma duży wpływ na leki – to grapefruit. O tym owocu i soku z niego mówi się wiele. Wielu pacjentów wie, że leków nie powinno się popijać **sokiem grapefruitowym**. Ale o co tak naprawdę chodzi z tym sokiem grapefruitowym? Otóż w soku grapefruitowym znajdują się flawonoidy. Flawonoidy są metabolizowane w organizmie przez te same enzymy w wątrobie co wiele leków. Jeśli więc lek popijamy sokiem grapefruitowym to enzymy wątroby „zajmują się” metabolizowaniem flawonoidów, a nie leków. W wyniku tego w organizmie zamiast „rozkładania” leku do nieczynnej postaci – dochodzi do podwyższenia stężenia leku we krwi i niekorzystnych następstw. I tak jeśli np. z sokiem grapefruitowym zażywane są:

– leki **na nadciśnienie z grupy blokerów kanału wapniowego** może dochodzić do silnego spadku ciśnienia tętniczego, silnych bólów głowy i zaczerwienienia twarzy;

– leki wpływające **na perystaltykę przewodu pokarmowego** – mogą wystąpić biegunki, bóle brzucha, zaburzenia rytmu serca, senność;

– leki **obniżające cholesterol** – mogą wystąpić wzdęcia i bóle brzucha, biegunki, świąd skóry, bóle mięśniowe, senność, zaburzenie ostrości widzenia, zmęczenie.

Wnioski z tych informacji nasuwają się same:

- alkoholu nie łączyć z lekami pod żadnym pozorem! – właściwie nie można powiedzieć o żadnej grupie leków, że można je bezpiecznie łączyć z alkoholem,

- soku grapefruitowego raczej nie łączyć z lekami – a dla osób, które lubią sok grapefruitowy – proponuję zapoznać się z ulotką dołączoną do opakowania leku, gdyż połączenia soku grapefruitowego z lekami nie zawsze są szkodliwe, a jeśli do niepożądanych reakcji może dojść to będzie ostrzeżenie zapisane w ulotce leku.

- zasadniczo leki najlepiej popijać wodą niegazowaną.

■ Lek. med. EWA ZAPAŁA

Dresiarze ewangelizatorzy

Dla wielu czytelników tytuł tego tekstu wyda się prowokacją lub niesmacznym dowcipem. Łysi młodzieńcy w dresach rzadko kojarzą się nam z ewangelizacją. Wywołują raczej negatywne emocje.

Po takich „typach” możemy spodziewać się najgorszego. Jeszcze większego szoku doznamy na widok dwóch dresiarzy, podróżujących koleją po Polsce z różańcami w dłoniach, w towarzystwie... ogromnej figurki Matki Boskiej! O co im chodzi, robią sobie kpiny, naćpali się? Gdzie ukradli tę figurkę? Prowokatorzy? Tak zapewne pomyśli większość z nas.

Nic z tych rzeczy! Kiedy na naszej drodze pojawiają się tacy młodzieńcy, nie lękajmy się! Możemy być pewni, że spotkaliśmy dwóch białostoczan: Jacka Zajkowskiego i Piotra Zalewskiego, nawróconych dresiarzy oraz skutecznych (w środowisku trudnej młodzieży) ewangelizatorów. Historia ich gwałtownego powrotu do Boga i późniejszego apostołowania w barwny sposób opisana została przez Piotra Zalewskiego w fascynującej książce pt. *Wyrwani z niewoli*. To niezwykle świadectwo trafiło na rynek księgarski dzięki poznańskiej oficynie Apage, wydawcy również wartościowego dwumiesięcznika ewangelizacyjnego „Miłujcie się!”.

Dzieje bohaterów książki to doskonała ilustracja Boskiego Miłosierdzia. Zniwoleni przez narkotyki, alkohol, pornografię, przemoc – w desperacki i nieudolny sposób próbowali wyrwać się z matni. Zawiodła silna wola, zawiedli znajomi, nie zawiódł jednak Chrystus, któremu zrozpaczeni powierzyli swoje życie. Dobry Bóg sprawił, że zerwali z dawnymi przyzwyczajeniami i narodzili się na nowo. „Głębia grzechu przyzwała głębię miłosierdzia” – czytamy na kartach książki.

Publikacja zawiera wiele cennych refleksji i trafnych przykładów. Niektóre z nich mają sporą wartość formacyjną. Jednym z piękniejszych i wzruszających fragmentów jest, moim zdaniem, przytoczona przez autora historia księdza alkoholika: „Czytałem kiedyś historię pewnego księdza katolickiego, który bardzo podupadł moralnie, zrzucił sutannę, zaczął pić, aż w końcu wylądował na ulicy. Żył przez siedemnaście lat jako zwykły »menel«, śpiąc na ławkach. Nikt nie widział już w nim kapłana, mimo że dalej nim był. Być może ludzie, którzy przechodzili obok, gardzili nim, widząc »typa spod ciemnej gwiazdy«. Papież Jan Paweł II dowiedział się o nim i wysłał kogoś, żeby przyprowadzili go do niego na obiad. Kłozard, zakłopotany i onieśmielony, zjadł obiad w towarzystwie Ojca Świętego. Po skończonym posiłku papież zapytał: »Wyspovídasz mnie?«. I usłyszał w odpowiedzi: »Tak«. Na twarzy tego zagubionego bezdomnego księdza malowało się niedowierzanie i radość. Po tym spotkaniu znowu podjął się kapłańskich obowiązków. Wrócił!

I nikt nie zadawał mu żadnych pytań dotyczących przeszłości”.

Równie mocny jest odautorski komentarz do powyższej historii. Warto, abyśmy wzięli go do serca i starali się realizować tę treść w naszych życiu: „Każdy ksiądz, bez względu na to czy jest narkomanem, czy pijakiem, ma władzę odpuszczania grzechów. Nie ma to nic wspólnego z jego świętością, bo sam jest grzesznikiem, tak jak każdy z nas. Jest tylko pomostem między człowiekiem a Bogiem. (...) Niektórzy krytykują księży. Niekiedy nawet ci, którzy podają się za bardzo wierzących. Ale czy modlą się za tego księdza, na którego narzekają? Jeżeli nie modlimy się za nich, nie mamy prawa ich krytykować. Jeśli jednak wspieramy ich naszą modlitwą – na przykład prosząc, aby ksiądz, który się zagubił, doznał nawrócenia – wtedy możemy od nich wymagać. Gdybyśmy uświadomili sobie, że oni szczególnie są narażeni na pokusy i działanie diabelskie, to byśmy codziennie modlili się za nich. Szatan chce zniszczyć księży, bo gdy ich zwycięży, zniszczy także wiernych. Kiedy pasterz upada, owce się rozpraszają”.

Wartościowych i głębokich uwag znajdziemy w tej książce znacznie więcej. Warto choćby przeczytać rozdziały dotyczące spowiedzi oraz Eucharystii (zwłaszcza akapit poświęcony adoracji Najświętszego Sakramentu). Gorąco zachęcam do lektury tej szczególnej i cennej duchowo publikacji. Bardziej zainteresowanych odsyłam też do strony internetowej bohaterów książki: www.wyrwanizniewoli.pl. Owocnej lektury!

■ ADAM TYSZKA

Kronika Parafii PW. MB CZĘSTOCHOWSKIEJ W JÓZEFOWIE

43.

1987

30 sierpnia – uroczystość odpustowa zgromadziła wielką liczbę parafian i letników. Podniosło kazanie, oparte na wątkach historycznych i narodowych wygłosił ks. Jezuita z Poznania.

Od pierwszych dni września rozpoczęto montowanie żelbetowych płyt na dachu świątyni.

Przez cały miesiąc październik odprawiane były nabożeństwa różańcowe z kazaniem i wystawieniem Najświętszego Sakramentu.

4 października przy pomocy dźwigu ułożono ostatnie krokwie stalowe na wieży i na odcinku dachu. Trwały prace przy zalewaniu ściany szczytowej kończącej bryłę nowego kościoła.

17 października – w sobotę – uroczyste witany przez kapłanów i młodzież przybył Ksiądz Biskup K. Romaniuk, aby osobiście udzielić Sakramentu Bierzmowania. 202 osoby przyjęły ten Sakrament.

20 października położone zostały ostatnie płyty betonowe na dach i przystąpiono do montowania ostatniego odcinka więźby dachowej. W ostatnich dniach października nastąpiło połączenie części starego kościoła z nowym.

1 listopada – przy ciepłej pogodzie odbyła się tradycyjna procesja żałobna na cmentarz grzebalny.

11 listopada grupa parafian udała się z pielgrzymką na Jasną Górę, skąd przywiezie 2 kopie cudownego obrazu Matki Bożej Częstochowskiej, które od 1 niedzieli Adwentu będą odwiedzały domy naszych parafian.

W budującym się kościele położono tynki w części prezbiterium. Sztukator założył ozdobną fasadę w prezbiterium.

29 listopada – Matka Boża w kopii cudownego obrazu rozpoczęła odwiedzać rodziny naszej wspólnoty.

7÷9 grudnia trwały rekolekcje adwentowe. Rekolekcje przeprowadził Ks. Roman Trzciański.

Uroczystość Bożego Narodzenia poprzedziło wigilijne czuwanie.

31 grudnia o północy została odprawiona Msza św. poprzedzona adoracją Najświętszego Sakramentu.

Rok 1987 zamknął się wzmożoną pracą przy budowie nowego kościoła. Zaplanowane prace zostały wykonane.

W roku kalendarzowym 1987 zostało ochrzczonych 206 dzieci, małżeństw zawarło 61.

1988

10 stycznia – w Święto Chrztu Pańskiego na wszystkich Mszach Świętych Proboszcz złożył parafianom sprawozdanie z życia religijno-moralnego wspólnoty oraz przedstawił zakres prac przy budującym się kościele.

17 stycznia było przedstawienie jasełkowe w wykonaniu młodzieży. Widzowie przychylnie przyjęli jasełka.

3 lutego – w środę o godz. 12-tej wyruszyła autokarowa pielgrzymka parafian do Rzymu. 10 lutego nasi pielgrzymi zostali przyjęci przez Ojca Świętego Jana Pawła II na audiencji prywatnej. Powrót pielgrzymów z Włoch nastąpił 18 lutego.

Od 20 marca do 23 marca parafianie brali udział w ćwiczeniach rekolekcyjnych. Rekolekcje, które były bardzo udane, przeprowadził Ks. Stanisław Martyszewski – Pallotyn. Frekwencja na rekolekcjach była dobra. Dużo osób przystąpiło do spowiedzi i komunii świętej. Spowiadało 6-ciu zaproszonych kapłanów.

Nabożeństwa Świętego *Triduum Paschalnego* 31 marca i 1 i 2 kwietnia – gromadziły dużą liczbę parafian. W Wielki Czwartek odbyła się ceremonia mycia nóg. We Mszy Św. Rezurekcyjnej wzięło udział około 2000 osób.

Zaraz po Wielkanocy rozpoczęły się prace murarskie na wieży; przystąpili do pracy cieśla i sztukator.

14 czerwca murarze zakończyli prace przy murowaniu wieży.

26 czerwca – w niedzielę odbyła się ceremonia poświęcenia i błogosławienia wszelkich pojazdów mechanicznych i rowerów. Msze św. w intencji kierujących pojazdami odprawił Ksiądz Proboszcz. Cały plac przed plebanią i cmentarz kościelny zapełniony był pojazdami.

29÷30 czerwca i 1 lipca to dni Rocznej Adoracji Najświętszego Sakramentu.

Rozpoczął pracę artysta-malarz i spawacz przy montażu części stalowych przyszłego hełmu na wieżę.

5 lipca przy pomocy dźwigu położono ostatnią konstrukcję stalową na sklepieniu

wieży. Wykonane zostały cztery otwory okienne na wieżę. Rozpoczęto montaż hełmu.

28 sierpnia – uroczystość odpustowa Patronki Parafii. Sumę odprawił Ks. Proboszcz z parafii z Lubochnia, a kazanie wygłosił ojciec Paulin z Warszawy.

4 września – na tyłach nowego kościoła zakończono montaż stalowej konstrukcji hełmu.

5 września – młodzież i dzieci Mszą Świętą rozpoczęły nowy rok katechetyczny.

16 października cała parafia, bardzo uroczyście, obchodziła dziesiątą rocznicę pontyfikatu Jana Pawła II.

Dzień wcześniej – w sobotę – przez cały dzień był zorganizowany dzień modlitwy w intencji Ojca Świętego, połączony z adoracją Najświętszego Sakramentu. W skupieniu zaangażowane były wszystkie grupy parafialne: rodzice, dzieci, młodzież, Żywy Różaniec, ministranci, grupy modlitewne.

18 października – parafia zakupiła 66 m² marmuru z przeznaczeniem do położenia go w prezbiterium. W ostatnim tygodniu października trwały prace przy powiększeniu chóru. Rozpoczęto prace ocieplające dach w starej części kościoła.

11 listopada okolicznościowym nabożeństwem uczciliśmy 70. rocznicę odzyskania Niepodległości w 1918 roku.

13 listopada odbyła się loteria fantowa, z której dochód zasilł fundusz budowy kościoła. Dary w postaci fantów złożyli miejscowi rzemieślnicy i indywidualni ofiarodawcy.

20 listopada było sprawdzanie praktyk religijnych parafian. Oto wyniki:

- mężczyzn – 1020 obecnych;
- niewiast – 1350 obecnych.

Tego dnia do Komunii świętej przystąpiło 416 mężczyzn i 677 kobiet.

Mieszkańcy Dębinki zebrali na budowę Kościoła 250 000 złotych.

5 grudnia zainstalowano chrzcielnicę na nowym miejscu. Artysta malarz zakończył malowanie grupy obrazów w prezbiterium.

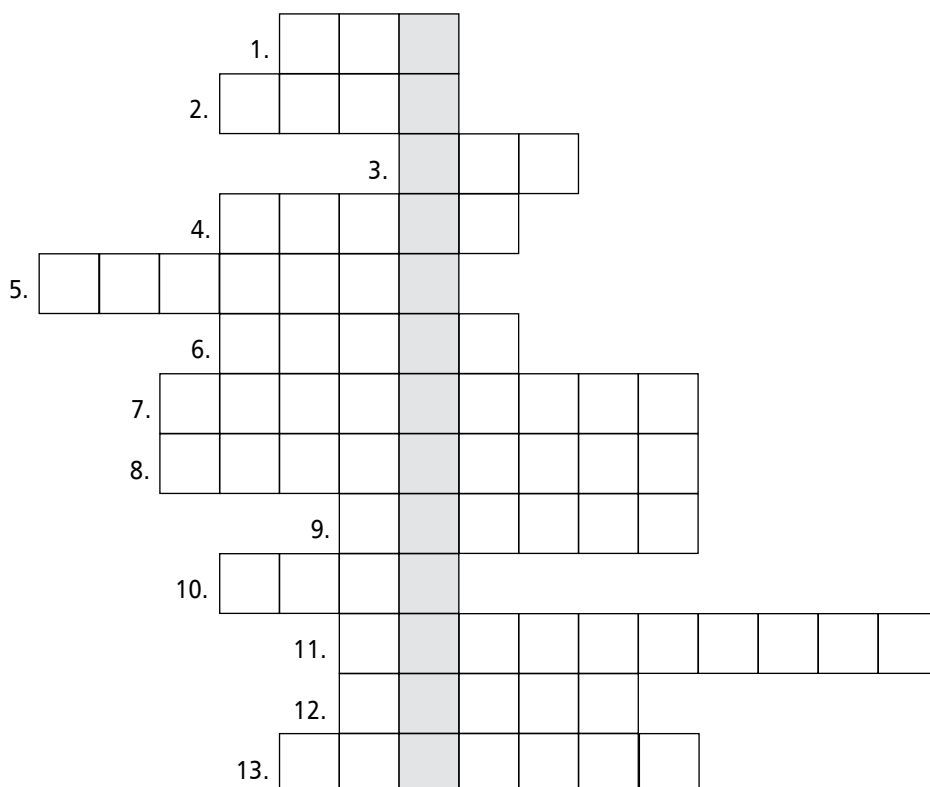
6 grudnia olbrzymi dźwig uniósł i ustawił na wieży stalową konstrukcję hełmu. Hełm – wagi 6 ton – pokryty jest blachą miedzianą i przyozdobiony koroną i kulą z blachy mosiężnej. Wykonawcą korony jest p. Jan Piskorski z ul. Mickiewicza. Ozdobny gotycki krzyż ze stali bezpłatnie wykonał p. Jan Żaczek z ul. Ogrodowej. Hełm wraz z krzyżem ma wysokość 11,5 m.

Poznajemy Credo naszej wiary, to znaczy prawdy, które jako chrześcijanie wyznajemy. Dlaczego uzasadnienia dla nich szukamy w Biblii? Spotykamy się z Biblią na języku polskim i zauważamy, że Biblia ma powiązania z takimi dziedzinami wiedzy jak: historia, geografia, archeologia. Czym zatem jest ta Księga? Biblia to nasza historia... stworzenie, prawo, odejście od Boga, niewola, wyzwolenie przez Chrystusa, życie w przyjaźni z Bogiem i oczekiwanie na ostateczne spotkanie z Ojcem.

Rozwiąż krzyżówkę.

Odpowiedzią będzie nazwa księgi, której nie powinno zabraknąć w Twoim ręku podczas wakacyjnych podróży!

1. Jeden z Ewangelistów.
2. Zabrakło go w Kanie Galilejskiej.
3. Kusił w raju.
4. Umarł na nim Jezus.
5. Miasto dzieciństwa Jezusa.
6. Jeden z dwunastu.
7. Kraj, w którym mieszkał Pan Jezus.
8. W niej 12-letni Jezus rozmawiał z uczonymi w Piśmie.
9. Matka Pana Jezusa.
10. Pierwszy człowiek.
11. Miasto, do którego Pan Jezus wjeżdżał na osiołku.
12. Mieszkaniec nieba.
13. Autor pierwszej Ewangelii.

**WSZYSTKIM DZIECIOM ŻYCZYMY RADOSNYCH
I PEŁNYCH PRZYGÓD WAKACJI!**

STOPKA REDAKCYJNA

WYDAWCA:

Parafia p.w. Matki Bożej
Częstochowskiej w Józefowie
Nakład 1500 egz.

ASYSTENT KOŚCIELNY:

Ks. Kazimierz Gniedziejko

REDAKCJA:

Katarzyna Ruman,
Szymon Ruman (redaktor naczelny)

WSPÓŁPRACUJĄ:

Magdalena Bogusz
ss. Dominikanki Misjonarki
Adam Tyszka

Anna Krzyżowska

Zbigniew Korba

Weronika Ornat

Natalia Smolińska

Tomasz Wiśniewski

Lek. med. Ewa Zapała

Magdalena Mielcarek

Dorota Bieńkowska

SKŁAD I ŁAMANIE:

Studio Poligraficzne DIAMOND

FOTO NA OKŁADCE:

Fot. Marek Biczyc

KONTAKT DO REDAKCJI:

jozefow.miesiecznik@gmail.com

FOT. PIOTR ZBIGNIEW RYBICKI

FOT. PIOTR ZBIGNIEW RYBICKI

o. John Bashobora w Falenicy

FOT. PIOTR ZBIGNIEW RYBICKI

FOT. PIOTR ZBIGNIEW RYBICKI

Prymicja ks. Daniela Filipowicza

FOT. MAREK BICZYK

Boże Ciało

FOT. MAREK BICZYK

FOT. MAREK BICZYK

FOT. MAREK BICZYK

FOT. MAREK BICZYK

FOT. MAREK BICZYK

FOT. MAREK BICZYK

FOT. MAREK BICZYK